aylık mizah dergisi · fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL · Mart 2015/67

sayı: 67

Öncülerin izinde

cafcaf

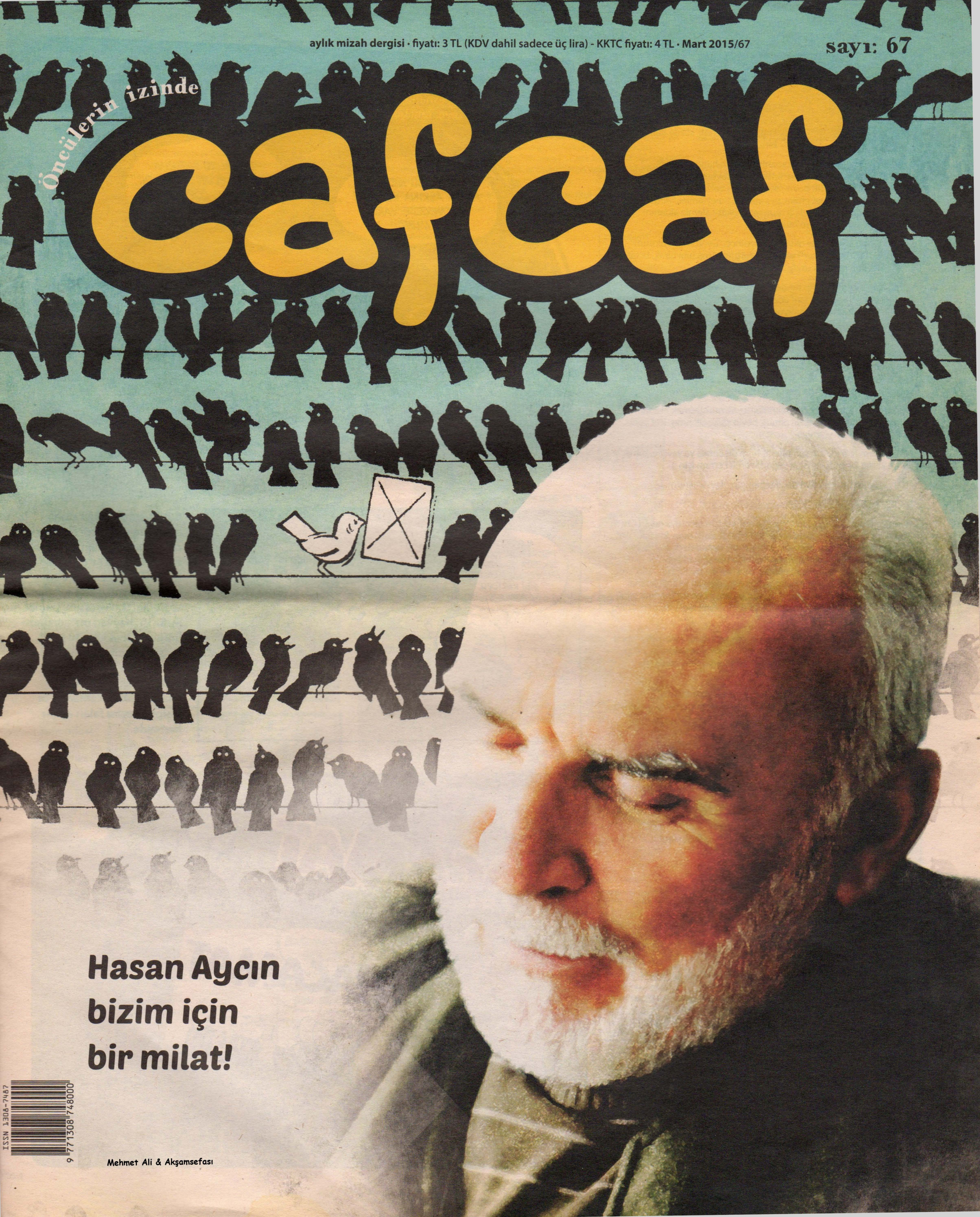

Hasan Aycın bizim için bir milat!

ISSN 1308-7487
9 771308 748000

Mehmet Ali & Akşamsefası

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Deve dişi gibi..

- Üle oğlum, o "Tekfir Suresi" diil len, "Tekvir, Tekvir"! Ne önüne geleni tekfir edip duruyon ey kalbi "selef"on kaplı pek hararetli; sözde hamiyetli bînamaz!

- Zaman gazetesi "mescitler kapatılsın, imam hatip olmasın, başörtüsü yasaklansın" diyen dinsiz protestocuları nasıl da savundu, fesübhanallah. Bi de bu boynuzlu güruhun gazla, gözaltıyla sindirildiğinden şikayet ettiler, pes vallahi. Bu eylemler, "Birgün" şeysinin "Coğrafya kitabıyla sustur, seni hilkat-i âlemle aldatanı" manşetiyle yapılıyor biliyo musunuz?

- Bizim Temel, "En son ne okudun?" denince, "Çendumu bulurum sandum, 1000 Temel Eser"i yaladum yuttum. Ama bini birak, bi tana bile Temel bulamadum uşağum!" demiş.

- Ahali küt diye itiraz edip dinden çıkmasın diye faizin günahını ve lanetini dehşetli şekilde tarif eden hadis-i şerifler, fıkhi hükümler artık hocalar tarafından anlatılamıyor bile.. Ee, deve dişi gibi cemaatler, tarikatler bu işe bulaşınca; hocalar bol "tefe"den fetva verince olacağı bu tabii…

- İsrail ve İran "teorik açmaz" yaşıyor. İkisi de yapmamaları gerekirken Mesihleri ve Mehdileri gelmeden devletleri kurdular. Bi şey olduğu da yok. E, geriye "Mesih'i, Mehdi'yi göndertmeye zorlayacak" delice işler yapmak kalıyor ki, onu da beceremiyorlar.

- Az beyinliler için de "bulut" teknolojisi yok mu? Demek ki adamın hafızası dolmuş, beyni nezle olmuş, beyin sapı sallanmış, icat yeni "ram" istiyo, bellek yetmiyo.

- Adam hem Nutella'nın sahibiymiş hem de ölmüş ya yav! Ee, tüm hatun kişiler birer devir-iskat yaparlar artık Ferrero için ;)

- Nal çakılırken eşeğin fikri değil tabanının ölçüsü alınırmış.

TACİZ, TECAVÜZ, EE, NETİCE?

- Vahşice öldürülüp yakılan Özgecan adlı kız için bir araya gelen CHP'li "kadın"lar, cenaze için meydanda hep birlikte dans edip, kurt döküp Özgecan'ı andı! (Beyin vücuttan daha sonra uyanır derler, "şizövren" şirretcanlar ne hale düştüklerinin farkında bile olmadılar.) Yav, bi de "İnadına mini etek, inadına dekolte!" diyenler de bunlar! Ölünün 7'si ve 52'sinde de bi araya gelip göbek atıp, gerdan kırarak anarlar artık! Len, nası bi döneme denk geldik arkadaş! Len siz "inadına mini, inadına dekolte" dedikçe, magandalar da "inadına taciz, inadına.." diyo anlamıyo musunuz?

- Memleketteki tecavüzlerin, sübyancılıkların, sapıklıkların müsebbibi Ertuğrul Özkök'le sembolize olan şeytani medyadır. Onun en yakın can dostu da paralel evrende yaşayan bir medya canlısıdır. O da "dönüştürücü" insîlerdendir.

- Hanımlar için "pembe otobüs" olsun deniyo, iyi de bu CHP'li yarmalar, "Hepimiz pembeyiz" vs'yiz deyip yine sabote eder o hizmeti.

SEHİV TWEET'İ

- Cep telefonunu sabah namazı vakti twittıra/feys'e bakmak için kurmaya başladıysanız durum çok waheem demektir.

- "En önemli şey, karakter sıkıntısı" dediğinizde, "Evet, abi, 140 karakter yetmiyo aslında!" diyen bebeden kaçarak olun. Twitomani olmuş o!

- Strese girmiş papatyanın ötenazifalı: Yolıcek, yolmicek, yolıcek, yolmıcek, yolucek, yolmıcek! (Eşhedü..)

- Evet, bazı insanlar ilaç gibi gelir! Kimi acı bir öksürük şurubu, kimi her derde şifa bal şerbeti gibi.

BİZE DE Mİ DÜELLO LO!

- Yeni Anayasa paketine birbirine afkuran siyasiler için "düello" maddesi de konmalı. Vesileyle epey bi temizlik olur. (Tahminen Laz ve Kürt vekillerin isabet yüzdesi dolayısıyla haksız rekabet oluşur, o ayrı ;)

- Ayrıca yine tinerci modundaki bazı siyasilerin çayına-gazozuna vernel-yumuşatıcı katılsa iyi olur. Neticede yumuşarlar mı bilmem ama en azından güzel kokarlar ;)

- La, ceberrut, jakoben taşkafa Halkçılar bari demesin şu, "Akepe'yle Tek Parti dönemine geri dönüyoz! Olmuyo!" lafını! Tüm hayaliniz o döneme dönmek diil mi zaten ibişcanlar!

BirGün

AKP KARANLIĞINA KARŞI BUGÜN MİTİNG, CUMA BOYKOT

Coğrafya kitabıyla sustur seni 'Hilkati Âdemle' aldatanı

- "Ağlak Burcu" da olmalı. Çünkü o burçta o kadar insan var ki, ancak o kadar olur. (Günlük falınız: Bugün his buudunda ağlaklanabilirsiniz, yanınızda kağıt çarşaf bulundurun vs. ;)

otacizahter@gmail.com

Mehmet Ali & Akşamsefası

İç güvenlik pakedine cemaat güdümlü CHP, MHP ve HDP neden itiraz ediyor? Tabiy ki de yaklaşan seçimleri demokratik yollardan sabote edebilmenin en önemli araçlarından olan molotof kokteylleri ve maskeli gösteriler, esnafın camını çerçevesini indirme, otobüsleri yakma hakları vatandaşın elinden alınmasın diye. Yani bizim iyiliğimiz için. Ama öküz Anadolulular olarak bizler anlamıyoruz.

Bütün yurdu etkisi altına alan kara en çok sevinenler cemaatin istihdam ettiği savcı Zekeriya ile Ilıcakları'ın Nazlı oldu. İşverenlerinin kartopu oynayanlarla ilgili söylediği "bakıyorum, bunlar insan mı hayvan mı" sözünü unutup çocuklar gibi karın tadını çıkaran Nazlı'yla Zek sürecin gerginliğini üstlerinden atmak ister gibilerdi. Ama cemaatte bi disiplin cezası falan alırlar herhalde.

CIMBIZCI CAFER

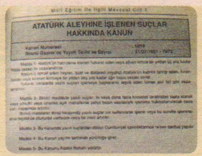

Millî Eğitim ile İlgili Mevzuat Cilt I

ATATÜRK ALEYHİNE İŞLENEN SUÇLAR HAKKINDA KANUN

Kanun Numarası: 5816

Resmi Gazete'de Yayım Tarihi ve Sayısı: 31/07/1951 - 7872

T.C. Millî Eğitim Bakanlığı Yayımlar Dairesi Başkanlığı tarafından 2003 yılında Ankara'da yayımlanan Millî Eğitim ile İlgili Mevzuat I (Genişletilmiş üçüncü baskı) adlı kitabın 1. sayfasının bir suretini görüyorsunuz. Görebiliyor ve okuyabiliyor musunuz?

Resmî Gazete'nin 31 Temmuz 1951 tarih ve 7872 sayılı nüshasında yayımlanmış olan 5816 numaralı kanunun Millî Eğitim mevzuatı ile doğrudan bir ilgisi var mı? Yok! Öyleyse bu yasa metni, bu kitabın başına niçin konmuş olabilir? Bu soruya cevap vermek ister misiniz beyefendi?

Hayır, ben bu soruya cevap verebilecek kadar soğukkanlı değilim.

Hanımefendi, siz bir cevap lutfeder misiniz?

Hasbünallah! Başka işin yok mu senin kuzum?

Olmaz mı? Çok işim var benim ve bu iş de bana çok önemli bir iş gibi görünüyor. Yavrum, senin bir cevabın var mı bu soruya?

Şey… ama ben "alenen hakaret" ne demek, bilmiyorum!

"Alenen" açıkça demek, "hakaret" de biliyorsun, aşağılama, hor görme, küçük görme, değersiz görme ve gösterme demek.

Teşekkür ederim. (Demek ki gizlice, içimden…)

Evet?

Haa, şey, yani… Mesela, bizim okulda, koridorlarda, sınıflarda, bütün ders kitaplarımızın başında adı geçen kişinin (aslında soyadı geçen kişinin) çeşit çeşit resimleri, fotoğrafları var ya… İşte böyle çok olunca biri bıkkınlıkla "Öf!" yahut "Püf!" diyebilir ve bunu gören veya işiten birileri de onun "alenen hakaret" etmiş olduğunu sanabilir.

Amma yaptın ha! Öyle eften püften hakaret olur mu?

Olmaması gerekir ama olabilir!

Neden?

Ne bileyim ben? Ama mesela, şeyden… korkudan, kuşkudan!

Ne korkusu, ne kuşkusu?

Bu soruyu bana sormanız haksızlık!

Kime sormalıyım?

Meselâ bu kitabı hazırlayanlara sorabilirsiniz!

…

Şişme fuatavni efsanesi, cemaatin MİT müsteşarı yapma vaadiyle kandırdığı Emre Uslu'nun fuatavni olduğunun açığa çıkmasıyla son buldu. Açığa çıkan sadece o değil. Çok başka şeyler de Emre Uslu'nun peruğu düşünce açıkta kaldı. CHP'nin açıkta kalan şeyleri, neden cemaatin kuyruğundan ayrılmadıklarını açık etti. Kuyruğu kaptırmışlar meğer.

Tuzluk milletvekili İdris Bey derneğe çevirdiği partisinin mallarını kamyona yükleyip kaçırmış.

Mecliste erkeğe uygulanan şiddete tepkiler çığ gibi.

Suriye sınırındaki kritik bir operasyon sırasında sınırda bazı gazeteciler yakalandı. Kime bağlılar dersiniz?

BAŞKANIN ADAMLARI

mustafa efe bal yazdı — selman kont çizdi

Mehmet Ali & Akşamsefası

DinliyorumAbi

Pnnsylvn-Mutewell

ÖzcanABİ, H-aŞk, Dris Honey. Memo, MrC US$

Özcan ABİ
Ata: "H-aŞk ve Dris Akıllı olsun! siyaseti korusun" dedi

Siyaset mi kaldı abi ya :(

Dris Honey
Buyur gel olm

😥

Memo
CHP kontenjanından hep kriptolar mı gösterilecek? H-aŞk istisna olsa?

MR€ US$
Kimse senin kadar istisna olamaz emin ol Memo 😄

Seni AKP'ye girerken görmüşler Dris Abi:) İşaret mi aldın hayrola :))

Dris Honey
Kuzenime bakmaya gittiydim H-aŞk'cığım. Kendi partimi Satacak değilim ya 😚

Memo
Senin partinin adı neydi ya? ahahaha :DD

Dris Honey
İsim babasına sor. Ben de unutuyorum 😁

MR€ US$
O değil de AKP'den aday adayı olan arkadaşlara diğer cemaatlerden referans bulmakta çok zorlandık. 😥

Cream Smokey
O kadar TV, gazete kuracağımıza birkaç cemaat kursaydık. Referans olup sızardık. 😭

Puf İmamı
O değil de senin koçan doldumu abi? :))))))) 😂

Özcan ABİ
İyice Cıvıdınız 😁

N.Sıkmış
Onlar cıvıtmıyor abi. Büyüğümüz onları mizahçı tayin etti. Lütfen. 😍 😍 :P

George Toros
Gerçekten ne olacak mevcut bizim vekillerin hali? Gazeteci olarak soruyorum hani 😒

Önümüzdeki seçimlere bakacağız artık.

MR€ US$
Öptüm Canım... Bay Bay hepiniz, Goodbay lavlinis 😘

GÜRAY SÜNGÜ
GEREKSİZ YAZAR

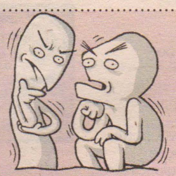

Bulmaklar Ülkesi

Açtım kapıyı ki, annem oturma odasında televizyonun karşısında patates soyuyor. Baktım televiyonda aynı program. Babam kılıklı kılıksız herif kıyafet değiştirmiş, şarkı söylüyor. Şarkı berbat, babam kılıklı kılıksız ve bıyıksız herifin sesi daha da berbat. Cesaretimi topladım da sordum anneme;

"Anne bu adam benim babam filan değil." Tamam soru değil, ama olsun, sorar gibi söyledim.

Annem döndü bana, baktı. Evet, tam da ben uzaylıymışım gibi baktı.

"Ne babası la, elin adamı, tövbe tövbe..."

Daha demincek, ya da iki yıl önce demincek ahanda bu senin baban dememiş gibi böyle deyip döndü patatesine. Gittim annemin patates kokan eline sarıldım, napıyon la demesine fırsat vermeden şap şup öptüm elini başıma koydum. Gözlerini belertti baktı. İşte o an televizyon filan kalmadı odada. Annemle baş başaydık sanki.

"Seni çok üzdüm mü ben?" dedim. Anlamadı.

"Seni çok üzdüm dimi ben? Hep üzdüm seni. Haytalık ettim, avarelik ettim, boş beleş dolaştım da sen sofraya iki patates koyacam diye paraladın kendini."

Yine anlamadı. Ama anlamaz ülkesinden anlamış ülkesine hızla yol alan bir trendeydi de sanki aynı zamanda. Gözleri yavaştan buğulanıyordu aynı zamanda. O zaman dikkat ettim, odanın içinde iki çuval patates, soyulmuşundan da bir leğen patates. Annem bir katering firmasının kalifiye patates soyucusuydu işte. Her gün beş çuval patates soyuyordu. Ben annemi televizyon karşısında zannediyordum. Cahildim dünyanın tekerine çomak... yok böyle değildi. Türkü bile bilmiyordum ben. Yazıktı bana.

"Hakkını helal et, değiştim ben, hakkını helal et. Bir iş bulacağım hemen," dedim. Annem o sıra anlamış ülkesine varmış da gözyaşlarıyla yanaklarını sulamaya başlamıştı bile. Bir şey demesine fırsat vermeden çıktım evden.

Ahu, neredesin yahu?

Kahveye doğru gidiyordu yol, yolumu değiştirdim. İşim olmaz orayla, erdim artık ben. İnşaatın oradan geçerken Osman'ı gördüm. Kolunu yalıyordu.

"Esselamunaleykümverahmetüllahü," dedim Osman'a.

"Miyav," dedi Osman.

"Sayende azizim," dedim, Osman'a.

"Miyav," dedi Osman.

Aldım Osman'ı kucağıma. İnşaatı geçtik. Yürüdük caddeye doğru. Kasabın önünden geçerken içeriye uzattım başımı.

"Hayırlı işler, bana iş lazım Kasap Abi, var mı bildiğin," dedim. Kasap önce satırı aldı eline, kucağımdaki kediye baktı bir, sonra bana baktı bir.

"Uzaklaş, almıyım ayağımın altına," dedi.

"Ben değiştim abi, aşık oldum, işe girip evleneceğim," dedim. Galiba inanmadı. Sallamadı pek, işine devam etti.

"Hayırlı işler," deyip dümeni kırdım.

Parka kadar yürüdüm. Osman'ı çimenlere bıraktım. Yanına çöktüm. O sıra oldu olan. Ahu gökten mi indi, yerden mi bitti bilmem, beliriverdi yanımda.

"Ayy ne tatlı şey bu," dedi. Anladım ki bana demedi. Uzattı elini Osman'a, mıncıkladı. Osman da teşne, yattı hemen açtı karnını bağrını mır mır. Ben bişey diyemedim. Kalbim hoplaya gümleye baktım ahuya. Ahu da bana baktı bir an. Bir an bakıştık. Çok fena bakıştık. Kalbim hoplaya gümleye, dudaklarım ıslana kuruya, öyle bir şey demeden, öyle afallamış, işte tam o an gelmiş gibi durdum baktım ve "nasılsın ahu," dedim. Hoşgeldin ahu, der gibi. Sen osun der gibi. Ben değiştim artık beni sevebilirsin, ben seni rüya mı bilmem gerçek mi bilmem bir alemde gördüm de sevdim, sen de orada iki yıl benim bir kapının ardından çıkmamı bekledin, o kapı cehalet kapısıydı, dışarısı bilgelik, çıktım o kapıdan geldim, sana geldim, ayaklarına kapanmaya geldim, der gibi nasılsın dedim.

"Sana ne be salak şey," dedi ahu. Kediyi de bıraktı, kalktı gitti. Döndüm Osman'a baktım. Osman bir esnedi, iki kolunu sırtını filan yaladı ve sonra durdu;

"Cahilsen bir görülmezsin, alimsen bin görülmezsin aslanım," dedi. Durdu. Sonra bir daha esnedi.

"Oğlan kızı sever, kavuşamaz aşk olur," diye ekledi. İşte o zaman aklıma geldi. Neşet baba. Cahildim dünyanın rengine gandım. Feleğin tekerine ne diye çomak sokayım.

"Anladım," dedim.

Osman'ı parkta bıraktım. Sanayiye doğru yürümeye başladım. Orda bir Süleyman Usta vardı. İlk okuldan sonra yanına girmiştim çırak olarak. Bir kaç ay çalışmış sonra kaçmıştım. On beş yıl olmuştu. Yirmi dakika sürdü, on beş yıllık mesafeyi almak. Dükkanı gördüm. Süleyman Ustayı gördüm. Saçı dökülmüş, şakaklarına kır düşmüş. Yüzü kırışmış iyice. Yanaştım dükkana, durmadan tereddüt etmeden süzüldüm içeriye, aldım giydim tulumu. Süleyman Usta baktı bana;

"Nerde kaldın lan eşşek herif," dedi.

"Kusura bakma usta. Kendimi aradım biraz," dedim. "Ondan geç kaldım."

"İyi iyi," dedi, Süleyman Usta, "buldun mu bari?"

Buldum, dedim. Ellerimi motor yağına daldırdım. Tırnaklarımın içine kadar girsinler ki, gören meslek sahibi, adam olmuş desin.

"Buldum usta, buldum."

(Devam etme ihtimali var.)

CNR www.cnrkitapfuari.com
KİTAP FUARI
CNR HOLDING
27 Şubat 08 Mart 2015
CNR EXPO YEŞİLKÖY
ÇANAKKALE SAVAŞI'NIN 100.YILI
ÜCRETSİZ GİRİŞ
KOLAY ULAŞIM
ÜCRETSİZ OTOPARK
CNR EXPO Yeşilköy 34149 İstanbul Tel: 0 212 465 74 74 Fax: 0 212 465 74 76 - 77 www.cnrexpo.com
BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR

Mehmet Ali & Akşamsefası

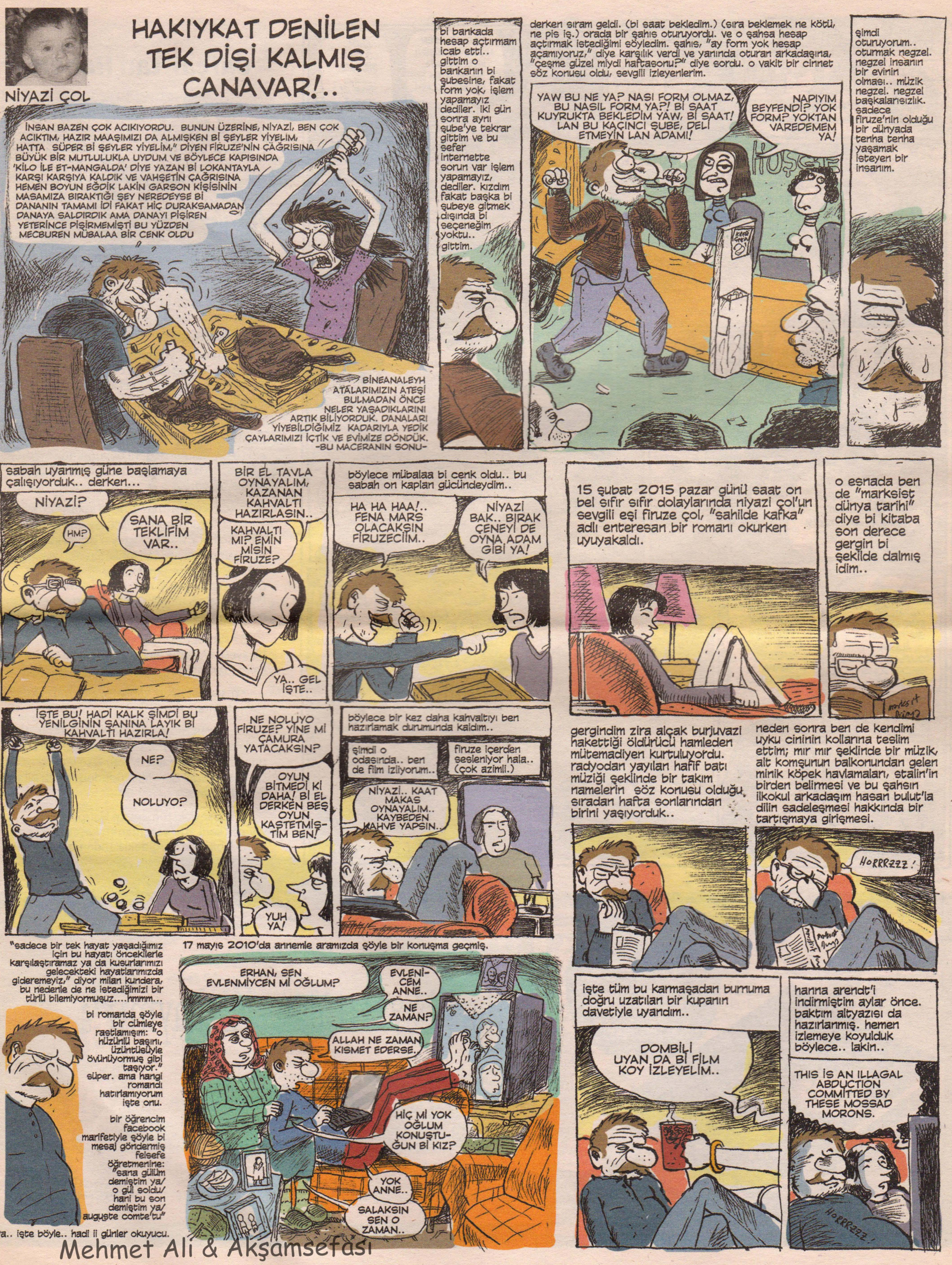
NİYAZİ ÇOL
HAKIYKAT DENİLEN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR!..
İNSAN BAZEN ÇOK ACIKIYORDU. BUNUN ÜZERİNE, NİYAZİ, BEN ÇOK ACIKTIM, HAZIR MAAŞIMIZI DA ALMIŞKEN Bİ ŞEYLER YİYELİM, HATTA SÜPER Bİ ŞEYLER YİYELİM," DİYEN FİRUZE'NİN ÇAĞRISINA BÜYÜK BİR MUTLULUKLA UYDUM VE BÖYLECE KAPISINDA 'KİLO İLE ET-MANGALDA' DİYE YAZAN Bİ LOKANTAYLA KARŞI KARŞIYA KALDIK VE VAHŞETİN ÇAĞRISINA HEMEN BOYUN EĞDİK LAKİN GARSON KİŞİSİNİN MASAMIZA BIRAKTIĞI ŞEY NEREDEYSE Bİ DANANIN TAMAMI İDİ FAKAT HİÇ DURAKSAMADAN DANAYA SALDIRDIK AMA DANAYI PİŞİREN YETERİNCE PİŞİRMEMİŞTİ BU YÜZDEN MECBUREN MÜBALAA BİR CENK OLDU
BİNEANALEYH ATALARIMIZIN ATEŞİ BULMADAN ÖNCE NELER YAŞADIKLARINI ARTIK BİLİYORDUK. DANALARI YİYEBİLDİĞİMİZ KADARIYLA YEDİK ÇAYLARIMIZI İÇTİK VE EVİMİZE DÖNDÜK.
-BU MACERANIN SONU-
bi bankada hesap açtırmam icab etti.. gittim o bankanın bi şubesine, fakat form yok, işlem yapamayız dediler. iki gün sonra aynı şube'ye tekrar gittim ve bu sefer internette sorun var işlem yapamayız, dediler. kızdım fakat başka bi şubeye gitmek dışında bi seçeneğim yoktu..
gittim.
derken sıram geldi. (bi saat bekledim.) (sıra beklemek ne kötü, ne pis iş.) orada bir şahıs oturuyordu. ve o şahsa hesap açtırmak istediğimi söyledim. şahıs, "ay form yok hesap açamıyoruz," diye karşılık verdi ve yanında oturan arkadaşına, "çeşme güzel miydi haftasonu?" diye sordu. o vakit bir cinnet söz konusu oldu, sevgili izleyenlerim.
YAW BU NE YA? NASI FORM OLMAZ, BU NASIL FORM YA?! Bİ SAAT KUYRUKTA BEKLEDİM YAW, Bİ SAAT! LAN BU KAÇINCI ŞUBE, DELİ ETMEYİN LAN ADAMI!
NAPIYIM BEYFENDİ? YOK FORM? YOKTAN VAREDEMEM YA!
şimdi oturuyorum.. oturmak negzel. negzel insanın bir evinin olması.. müzik negzel. negzel başkalarısızlık. sadece firuze'nin olduğu bir dünyada tenha tenha yaşamak isteyen bir insanım.
sabah uyanmış güne başlamaya çalışıyorduk.. derken...
NİYAZİ?
HM?
SANA BİR TEKLİFİM VAR..
BİR EL TAVLA OYNAYALIM, KAZANAN KAHVALTI HAZIRLASIN..
KAHVALTI MI? EMİN MİSİN FİRUZE?
YA.. GEL İŞTE..
böylece mübalaa bi cenk oldu.. bu sabah on kaplan gücündeydim..
HA HA HAA!.. FENA MARS OLACAKSIN FİRUZECİİM..
NİYAZİ BAK.. BIRAK ÇENEYİ DE OYNA ADAM GİBİ YA!
15 şubat 2015 pazar günü saat on bel sıfır sıfır dolaylarında niyazi çol'un sevgili eşi firuze çol, "sahilde kafka" adlı enteresan bir romanı okurken uyuyakaldı.
o esnada ben de "marksist dünya tarihi" diye bi kitaba son derece gergin bi şekilde dalmış idim..
İŞTE BU! HADİ KALK ŞİMDİ BU YENİLGİNİN ŞANINA LAYIK Bİ KAHVALTI HAZIRLA!
NE?
NOLUYO?
NE NOLUYO FİRUZE? YİNE Mİ ÇAMURA YATACAKSIN?
OYUN BİTMEDİ Kİ DAHA! Bİ EL DERKEN BEŞ OYUN KASTETMİŞTİM BEN!
YUH YA!
böylece bir kez daha kahvaltıyı ben hazırlamak durumunda kaldım..
şimdi o odasında.. ben de film izliyorum..
firuze içerden sesleniyor hala.. (çok azimli.)
NİYAZİ.. KAAT MAKAS OYNAYALIM.. KAYBEDEN KAHVE YAPSIN..
gergindim zira alçak burjuvazi hakettiği öldürücü hamleden mütemadiyen kurtuluyordu. radyodan yayılan hafif batı müziği şeklinde bir takım namelerin söz konusu olduğu, sıradan hafta sonlarından birini yaşıyorduk..
neden sonra ben de kendimi uyku cininin kollarına teslim ettim; mır mır şeklinde bir müzik, alt komşunun balkonundan gelen minik köpek havlamaları, stalin'in birden belirmesi ve bu şahsın ilkokul arkadaşım hasan bulut'la dilin sadeleşmesi hakkında bir tartışmaya girişmesi.
HORRRZZZ!
"sadece bir tek hayat yaşadığımız için bu hayatı öncekilerle karşılaştıramaz ya da kusurlarımızı gelecekteki hayatlarımızda gideremeyiz," diyor milan kundera, bu nedenle de ne istediğimizi bir türlü bilemiyormuşuz....hmmm...
bi romanda şöyle bir cümleye rastlamışım: "o hüzünlü başını, üzüntüsüyle övünüyormuş gibi taşıyor." süper. ama hangi romandı hatırlamıyorum işte onu.
bir öğrencim facebook marifetiyle şöyle bi mesaj göndermiş felsefe öğretmenine: "sana gülüm demiştim ya/ o gül soldu/ hani bu son demiştim ya/ auguste comte'tu"
ya.. işte böyle.. hadi ii günler okuyucu.
17 mayıs 2010'da annemle aramızda şöyle bir konuşma geçmiş.
ERHAN, SEN EVLENMİYCEN Mİ OĞLUM?
EVLENİCEM ANNE..
NE ZAMAN?
ALLAH NE ZAMAN KISMET EDERSE..
HİÇ Mİ YOK OĞLUM KONUŞTUĞUN Bİ KIZ?
YOK ANNE..
SALAKSIN SEN O ZAMAN..
işte tüm bu karmaşadan burnuma doğru uzatılan bir kupanın davetiyle uyandım..
DOMBİLİ UYAN DA Bİ FİLM KOY İZLEYELİM..
hanna arendt'i indirmiştim aylar önce. baktım altyazısı da hazırlanmış. hemen izlemeye koyulduk böylece.. lakin..
THIS İS AN ILLAGAL ABDUCTION COMMITTED BY THESE MOSSAD MORONS.
Mehmet Ali & Akşamsefası

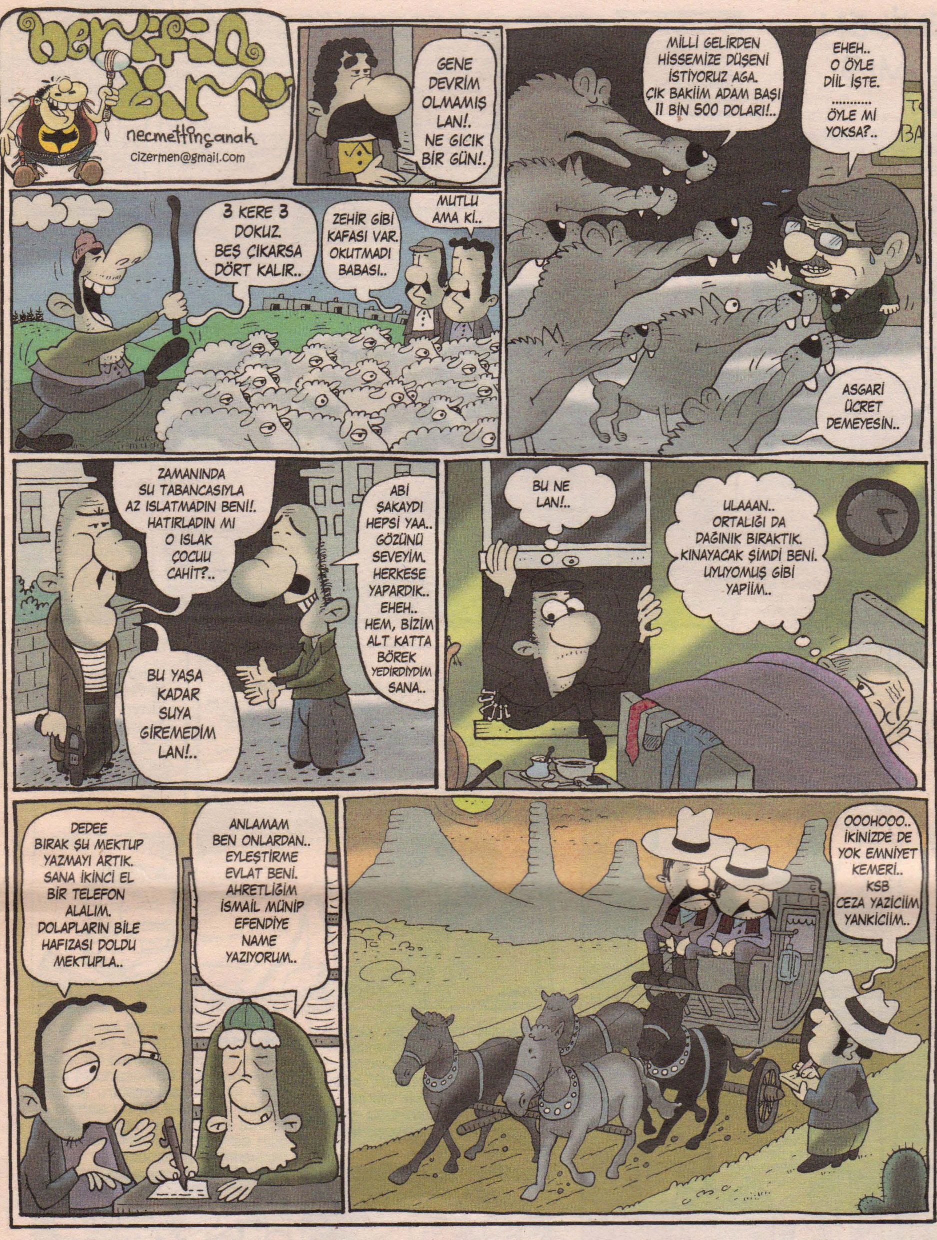

Cafcaf'tan Haberler

*Cafcaf ailesi bölünmeden çoğalmanın heyecanı içerisinde. 4 Mart günü haftalılk mizah dergimiz Hacamat oluyor inşallah.

* Okulunda, yurdunda, mahallesinde Hacamat Temsilcisi olmak isteyenler eyup_sami@hotmail.com a mail atabilir.

* Hacamat Mizah Dergisi tam da Aidin Salih Hanımın doğum gününde doğuyor. Cafcaf ve Hacamat ailesinin kendisinden fikren, zihnen çokça beslendiği değerli büyüğümüz merhume Aidin Salih Hanım Hacamat'ın çıkmasını çok arzu ediyordu.

* Karton Pierre'nin isminin imlası konusunda Türk Dil Kurumunun bir çalıştay düzenleyeceği komuşuluyor. Daha çalıştayın ismini koyma noktasında yaşadıkları ihtilaftan dolayı bir türlü çalıştay gerçekleşemiyormuş. Pier Cartoon Çalıştayı mı Piyer Karton Çalıştayı mı Karton Piyer Çalıştayı mı yoksa Pierre Kartonne Çalıştayı mı; kurum çalışamaz hale gelmiş.

* Asım Gültekin 8 yılını deviren Cafcaf'ın hikayesini kaleme alıyor. Kitap bir iki aya kalmadan kitapçılarda olacak inşallah.

*Yusuf Kot'un ilk karikatür albümü çok yakında kitapçılarda!

*Zeytinburnu Kültür Merkezinde Cafcaf'ın katkıları ile açılan mizah okuluna cumartesi günleri katılabilirsiniz. Mizah Okulu ders saatleri ile ilgili Gençlik Müdürlüğünden bilgi edinebilirsiniz.

*Türkiye'deki tüm İmam Hatip Liselerine yönelik karikatür yarışmamızı kaçırmayınız. Gerekli bilgileri dergideki ilandan bulabilirsiniz.

Mehmet Ali Akşamsefası

Sezgin Dirican

Yazık bana, hayıf bana, yuf bana!

Lüzumsuz bıçak

Keşke uğramasaydım o yemekhaneye! Manzarayı görünce içim cız etti. "Ulan Hayri" dedim kendi kendime, "Gördün mü yaptığını?"

Tarhana çorbası, etli erişte, salata, ayran ve su. Yiyenlere âfiyet olsun! Sana da yazıklar olsun Hayri! Çatal kaşık koyduğun o kâğıt torbaların içine bıçağı neden koydun? Çorbayı mı kesecekler o bıçakla; ince ince doğranmış kırmızı lahanayı, yeşil marulu mu? Limonlar zaten dilimlenip konmuş değil mi porselen salata tabağının kıyıcığına? Ayrana, suya bıçak daldıracak kadar aklından zoru olabilir mi bu personelin? Bak görüyorsun işte, kaşıkları daldırıyorlar çorba kâselerine; çatallarını uzatıyorlar salata tabaklarına. Bıçaklarsa öylece duruyor tepsilerin bir kenarında. Biri bile kullanılmayacak o bıçakların. O bıçakların teki bile kirlenmeyecek, kirletilmeyecek. İşlevsiz, anlamsız, yaramaz bir nesne olarak durup duracak her bıçak o tepside.

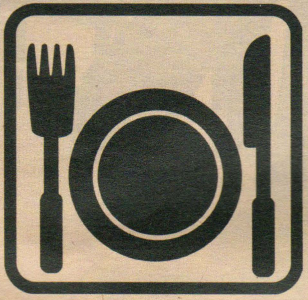

Sonra ne olacağını da biliyorsun Hayri: Kullanılmamış, kirlenmemiş bıçakların hepsi, sanki kullanılmış, sanki kirlenmiş gibi kaşıklarla çatallarla birlikte bulaşık makinesine sürülecek. Hak edilmemiş suyu sabunu, hak edilmemiş enerjiyi hak etmişçesine yiyecek o bıçaklar Hayri. Onları makineye yerleştiren ellerin emeği, onları makineden çıkaran ellerin çabası da cabası! Caba ne demektir bilir misin sen Hayri? Cabanın "çaba"ya benzemesi seni sakın aldatmasın Hayri. Caba başka, çaba başka! Çabanın, emeğin bir ücreti, bir bedeli vardır Hayri; o bedel, o ücret ödenmese bile bir ecir tahakkuk eder ve o ecir er geç ödenir Hayri. Halbuysa Hayri, caba dediğin bedavadır, fazladandır; hesaba katılmaya, çetelesi tutulmaya değmez. Binaenaleyh Hayri, bu bıçakları -300 bıçak, dile kolay!- bulaşık makinesine yerleştiren ve yıkanıp temizlendikten sonra o makineden çıkaran insanların emekleri ne olacak? Heba olacak Hayri, heba olacak!

Böyle bir dangalaklığı nasıl yaptım ben? Neden sormadım yemek listesinde neler var diye?

Yazık bana, hayıf bana, yuf bana!

Sen çok yaşa!

Evden çıkacaksın. Giydin ayakkabılarını. Solak olmana rağmen önce sağ ayağını giydin, aferin sana! Kapıyı hızlıca çekip çarpabilir, bütün apartman boşluğunu gürültüye gark edebilirdin; bunu yapmadın, yavaşça çektin kapıyı, kapının dili usulca girdi yatağına, yine de çıkabildi bir ses: "Trak!" "Klik" mi yoksa? Tamam, kulakların pek iyi değil; çok iyi seçemiyorsun sesleri. Yine de gürültünün gürültü olduğunu, sakınılması gereken bir kirlilik olduğunu biliyorsun. Aferin sana!

(Bir dakikada iki aferini hak ettim diye şımarmayacaksın değil mi? Evet, şımarmadın. Al sana bir aferin daha!)

Kendi kendine gülümseyebilirsin, hiç sakıncası yok bunun! Yeter ki kikirdeme!

Başladın merdiven basamaklarını bir bir inmeye. Ve aynı anda başladı yine içinde işte o çocuksu oyun: Bir 'kiii, üç, dört. Bir, 'kiii, üç, dört. Duraksadın birden: Ne yapıyorum ben? Evet, ne yapıyorsun sen? Ne demek bir, 'kiii, üç, dört? Daha anlamlı bir sözün yok mu? İzci misin, asker misin, sayıları yeni öğrenen bir çocuk musun? Koskoca adam oldun, saydığın, sayıkladığın şeye bak! Allah Allah, Allah Allah!

Al-lah, Al-lah, Al-lah, Al-lah!

İşte sekiz adım attın, sekmeden, sektirmeden.

Evet, böylesi daha güzel. Aferin sana!

cafcaf Mizah Dergisi işbirliği ile

MİZAH OKULU AÇILDI!

Zeytinburnu Gençlik Merkezi

BÖLÜMLERİMİZ
Karikatüristlik (8-35 yaş)
Mizah Edebiyatı ve Yazarlığı (14-40 yaş)
Genel Mizah (14-70 yaş)

Dersler
Karikatür Sanatına Giriş / Karikatür Çizim Teknikleri / Çizgi Öykü teknikleri
Mizah Okuluna Giriş / Mizah Yazarlığı / Mizah Yayıncılığı /
Türkiye'de Güncel Mizah / Sosyal Medyada Mizah / Televizyon ve Radyoda Mizah
Sahnede Mizah / Geleneksel Mizah / Mizah Sineması

Son Kayıt: 13 Şubat 2015 Cuma

Zeytinburnu Belediyesi

Başvuru için:
Tel: 0212 415 58 58
Adres: Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi
Semiha Şakir Caddesi Zeytinburnu Meydanı
Zeytinburnu / İSTANBUL

Mehmet Ali & Akşamsefası

YOK DAHA NELER

AYKUT ERTUĞRUL

Bir Süper Kahramanın Gizli Küçük Not Defteri

İnsanlık a4 kağıdına benzer. Katlanarak ayrılabilir. İkiye, dörde, sekize, on altıya. Her bir insan tekine kadar sürer bu böyle. Ondan sonra bile devam eder bazen bölünme. İkiye dörde sekize… Şizofreni böyle icat edildi. Dövüş Kulübü böyle icat edildi. İnsanın a4 kağıdına olan benzerliğinden. Ya da sabun olma özelliğinden, ama konumuz bu değil. Bu hikayede ise insanlık temel olarak ikiye ayrılıyor: Çağrıya uyup, yola çıkanlar ve uymayıp evde kalanlar. Bununla sorunu olanlar için kapı şurda! (sayfayı çevir)

Bütün duvarımı kaplayan sıra dışı küçük not kağıtlarının üzerinde yazan çağrıyı görünce önce afalladım. Kendi kendime tekrar ettim: "Pil almayı unutma!" Anlam vermeye çalıştım. Düşündüm, yüksek sesle hecelerine böldüm:

"Piil-al-ma-yı-uuu-nuut-ma!"

Sıra dışı küçük not kağıtlarımda yazan bu cümleyi en küçük zerresine kadar bölüp neye çağrıldığımı anlayabilirdim; bu, günlerce, haftalarca, aylarca sürebilirdi. Ama beni bir kahraman yapacak şey böl-ün-me gücüm değil sezgilerimdi, o an anladım. Ben bir mühendis değildim, bilim adamı değildim, teknisyen ya da muhasebeci değildim, çarpım tablosu hiç değildim. Ben bir kahramandım ve bilimsel verilere değil sezgilerime, yüreğime ihtiyacım vardı.

Montumu, akbilimi, cüzdanımı aldığım gibi fırlıyordum ki kapının önünde durdum. Çıkıyordum, belki de dönmeyecektim. Böyle alelacele, apar topar olmasın istedim. Geri döndüm. Elimde "bir kahramanın evinden ayrılmadan önce mutlaka bakması gereken on ev eşyası" listesi yoktu. Ama sonuçta maceralarım boyunca ıssız gecelerde hatırlamak için bir şeylere ihtiyacım olacaktı değil mi? Sıradan bir insan değilim ama sıradan bir kahraman olmak istiyordum. Masamda bir tutam pul biber, bir adet boks eldiveni, bir raket, bir çift böcek ilacı, yeni kavrulmuş bir tabak un helvası, artı bir miktar da yara vardı. Dokunmadım, olduğu yerde bıraktım. Sıra onlara da gelecek. Hatıralarımı, zihnimdeki, ses, koku, görüntü galerisini kontrol ettim. Bir süper kahraman olduğum için bunların hepsini bir anda yapabiliyordum kuşkusuz. Yaptım. Evden çıktım.

Mahallenin bakkalına doğru koştum. İki yüz elli metre boyunca hiç durmadım. Tam bakkalın önüne geldiğim sırada önüme Ali abi çıktı. Kendisi mahallemizin avaresi ve olasılık uzmanıdır. Sayısal loto oynarken her hafta aynı rakamlarla kupon yapınca eninde sonunda kazanacağını düşünür. Bir rivayete göre bu dâhiyane fikir, ilk defa Ali abinin aklına gelmiştir.

"Hayırlı günler Ali abi, acelem var sonra görüşürüz."

Yanından geçip gidecektim ki kolumdan tuttu:

"Nereye Selimciğim?"

"Abi pil alacağım."

"Sebep?"

"Uzun mesele abi."

"Gidemezsin!"

Ali abinin parmaklarının kolumdaki baskısı gittikçe artıyordu. Sesinde anlam veremediğim bir değişiklik vardı. Karanlık ormanların uğultusu, kurt ulumaları, tiz kahkahalar, cin düğünleri, batık gemiler… İnsanlığın en eski korkuları Ali abinin dilinde yuva yapmışlar gibiydi.

"Abi hayırdır? Bir şeye mi canın sıkkın?"

"Gidemezsin dedim Selim!"

Bir engel! Kahraman olmam önünde bir engel! Ali abi beni durdurmak için gönderilmiş! Karanlık tarafı seçmiş demek. Macera başlıyordu işte. Derin bir nefes aldım.

Kanım damarlarımda çatlatacak kadar coşkuyla akıyordu. Gözümün önünden köpük köpük nehirler, patlayan duvarlar, tam gaz koşan çıtalar, 500 T, mesai çıkışı Zincirlikuyu metrobüs durağı görüntüleri geçiyordu. Boyun damarlarımı kabartarak, gözlerimden ateş saçarak (en azından öyle yaptığımı düşünüyordum) Ali abiye tısladım:

"Abi kolumu bırak!"

"Bırakmazsam ne olur?"

Zıpladığım gibi sağ elimle Ali abinin kafasından destek alarak geniş bir parende attım, yere inerken iki ayağımla birden göğsüne tekmeyi bastığım gibi yere indim.

Ali abi on metre uzağa uçtu. Yere iner inmez ilk iş kendimi çimdikledim. Nasıl yani? On saniye önce bir Şaolin rahibi gibi kungfu… Ben… Selim… Heyecandan Ali abiye yalvaracaktım az kalsın:

"Ali abi Allahını seversen kalk şunu bir daha yapalım"

Kendimi tuttum. Dişlerimi sıktım. Şimdi kahramanca bir söz etmenin tam sırasıydı. Ali abi ayağa kalkmaya çalışıyordu. Gözlerimi kıstım. Aklıma ilk geleni söyledim:

"Dokunma yanarsın!"

(Gerçekten devam edecek)

Kanayan Kanatsızlık

GÖKHAN ÖZCAN YAZDI

"Hayatının boyu, kalbinin büyüklüğü kadar"

Mehmet Ali & Akşamsefası

Mehmet Ali & Akşamsefası

Hasan Aycın için neler dediler? Usta çizer Hasan Aycın'ın çizgilerinden hangisi onları çok etkilemiş, yazarlarımıza, kültür adamlarımıza sorduk!

HASAN AYCIN'I şair Arif Ay nasıl anlatmış:

Semboller bilgesi; çizgisiyle düşünür, çizgisiyle yazar.
Gurbet insanı; özlemim ondan.
yeryüzünde en çok ezanı ve kuşları dinler.
Yürür gibi durur.
Gülü en güzel O anlatır. Suyu da.
Üsküp'le Halep'in bileşkesi.
Cismiyle bu yüzyılda; aklı ve kalbiyle Asr-ı Saadet'te.
Şeytanı ve onun tuzağına düşmüş zalimleri tasfir sürekli.
Çiçekle tarif etmemi isteseler, nilüfer ya da nevruz derdim.

ADI HASAN AYCIN OLAN ŞİİR ARİF AY

yüzün hep
eski bir istanbul anlatır
gün olur kubbelerden biri
gün olur yolcusuz handır
ey çizginin piri
sakalın sinan'ın gençliği
hangi vakâ-nüvis yazdı bu tarihi

elinde karıncaların sözlüğü
gözlerin hokka ve divit
baki'den beyitler düşürür gibi
ateşin közüdür resimlerin
sıcak ve derin
mevsimler içinde geçer gideriz
korku ve ümit
bad-ı sâbâdır eser
devr-i âlemde günlerimiz
(Güne Doğan Koşu, Hece yay)

Mustafa Balcı (Yunus Emre Enst.)

Hasan Aycın düşünceyi, vicdanı, ahlâkı çizgiye taşıyıp, çizgiye seviye veren, haysiyet katan biri. En azından Türkiye'de çizgi karikatürden öte bir şeyse eğer, bunda Hasan Aycın'ın payı ölçülemez, aynı zamanda Sahipkıran'la çizgi kadar dilde de etkin ve yetin olduğunu ortaya koymuş bir Müslüman...

Fahrettin Gün:

Hasan Ağabey'i konuşmak zor...
O çağın dervişi,
Bir Osmanlı beyefendisi
Ve sembollerin bilgesi…
Çünkü o, egzantirikten uzak dervişce tavrıyla kendisiyle konuşanlara önce saygı aşılar, sonra da tadına doyulmaz sohbetiyle vakitleri azizleştirir
Hasan Aycın usta, esrik vuruşlarla konuşur, hep konuşur.
Çizgiyi şiirleştirir…
Bu, onun dostlara ve yeryüzüne bir armağanıdır.
Her daim doyulmaz bir sofra kurar sohbet bağlamında.
Hasan Ağabey konuşurken, içilen çayların buğusu farklıdır; o yüzden buğuların arasından düşünceler yükselir yıldızlara.
Yıldızlar bir demet olup şavklaştırır sohbet sofrasını.
Sohbet sofralarına yıldızlardan ipler sarkar...
O, dinmeyen rahmet yağmurlarında tebessümleri azık yapanlardan da biridir…
Hasan Ağabey'i ve onun çizgi-şiirini anlatmak zor.
Şayet siz "sembollerin şairi" Hasan Ağabeyi biraz yakından tanımış olsanız, bu cümlelerin onun zarafetini, bilgeliğini anlatmaktan uzak olduğunu anlardınız. Ama ne yaparsınız, bazen acizler kalem efendiliğine soyunur da, kalemleri; kelimelere, cümlelere istikamet veremez.
Kelimeleri hohlayarak cilalatamaz.
Geceyi ve gündüzü bir umut dağına çeviremezler…
Hasan Ağabey'e selam ve saygı…

Mehmet Kahraman (İz Yayıncılık)

Benim için Hasan ağabeyin çoğu çizgisi unutulmaz. Ancak Erdem Bayazıt Ağabey için çizdiği ve Sarp Geçit'te yayınlanan tellerdeki kuşlar adeta Erdem Ağabeyin şiirini yeniden yazmış. Hasan Aycın son yüzyılda yaşayan bir derviştir. Arkadaşlarının ve çağdaşlarının kendilerini sigaya çekecekleri bir model insandır. İki övgü cümlesi daha söylesem, yarın beni azarlayacağını bildiğim bir öğretmendir. Kimilerinin söylediklerine ve kimilerinin yaptıklarına bakarız hayatımızı tanzim ederken. Hem söylediklerini ve hem de yaptıklarını tereddütsüz örnek alabileceğimiz bir ağabeydir.

Mehmet Kahraman'ın unutamadığı çizgi

Şaban Abak

Hasan Aycın'ın "Sahipkıran", "Bin Hüseyin" ve "Esrarnâme" isimli kitaplarını tarihi aksiyon-macera seven gençlere tavsiye ederim. Kitaplar, Kurtlar Vadisi'nin Polat Alemdar karakterinin gerçek örneklerinin inanılmaz maceralarını anlatıyor. Battal Gazi, Sarı Saltık Gazi veya Ayyar Hamza gibi gerçek "güzel adam"ların kahramanlık ve erdem dolu maceralarını okurken büyük heyecan duyacaklarına eminim. Çağdaş bir destan anlatıcısı Hasan Aycın. Ona kulak verecek gençlerin istikbali parlak olacaktır, buna inanıyorum.
Kelime-i tevhid'i bir tür gemi direği biçiminde istif ettiği eseri, rüyama girmişti. Rüyamda Hasan Aycın'ın Kelime-i Tevhid istifini, çılgın bir denizde koca bir geminin gerçekten göklere uzanan ceviz ağacından oyulmuş direği olarak gördüm; geminin direğini kelime-i tevhid oluşturuyordu.

Şaban Abak'ın unutamadığı çizgi

Öğr. Görevlisi Dr. Abdülkadir Dağlar:

Mazmûnu söz ile duyurana şair, çizgi ile görünür kılana Hasan Aycın diyoruz...
Melekût âleminin siluetlerini bu cisimler âleminde ten gözünün önüne çiziyor, Hasan Aycın, çizgileriyle can memleketini uyarıyor uyandırıyor...
Derindeki tek ve mutlak çizgi yüzeyde kesret hâlini alıp görünür oluyor sonra tekrar kapanıyor; Hasan Aycın, temâşâcısını mazmûnun mazmûnuna sade bir çizgi ile ulaştırmayı amaçlıyor...

İbrahim Çolak (İhtiyar Kitabevi)

Bazı insanlar öyle içli ve öyle güzeldir ki yüzlerine baktığınız da ağlamak hissi duyarsınız. Hasan Ağabey benim için bu nadir insanlardan biridir. En çok etkilendiğim çizgisini bulamadım. Yıllar önceki bir çizgisiydi. Bir parmağa onlarca yara bandı yapıştırılmıştı ancak parmaktan -yaradan- hala kan sızıyordu.

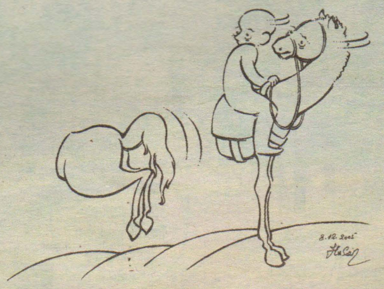

Ömer Erdem:

Çocuk ve kuş üzerinden varlığını açığa çıkarır Hasan Aycın'ın çizimleri. Bu yönden beni boş ver senden ne haber diyen bir duyarlığı vardır hep. Bir de hep başladığı yerde duran sanki hep aynı kelimeymiş de onun değişik hallerinin peşine düşmüş edasıyla kendisiyle açıklanabilir bu çizgi. Gelişime kapalıdır ama ilerlediği muhakkak. Dizleri yamalı bir çocuk mu hatırlıyorum bir kuşun ardından el sallayan yoksa bütün çizimlerin bendeki tortusu mu emin değilim, ama zaten bu saflıktan başka ne kalıyor geriye...

Taner Yüncüoğlu (Müzisyen)

Hasan Aycın çizgilerini güldürmeden çizen istisnai bir usta trafik işaretlerine benzetebiliriz. "Yaptıklarını düşün, dikkat et ve ona göre davran; hiç şakası yok bu işin." der. Çizgilerinde güldürmek ihtiyacı hissetmez. İşlediği konular komik değil belki trajikomik. Çağlarüstü gerçekleri yansıtmaya ve hayata uyarlamaya karar vermiş.

Ahmet Demir'in unutamadığı çizgi

Ahmet Demir (Ressam)

Uzun yıllardır eserlerinden takip ettiğim Hasan Aycın'la, yakın zamanda tanışma imkanım oldu. Eserlerine yansıyan samimiyeti, naifliği, Müslüman duruşu tam manasıyla yaşadığına şahit oldum. Çizimlerinin çok sayıda insanın kalbine ulaşıp aynı hisleri tattırmasının sebebinin halis inancından kaynaklandığını düşünüyorum. Benim için, böyle kıymetli bir sanatçıyla aynı zaman diliminde yaşamak ve eserlerinden istifade etmek büyük sevinç kaynağıdır.
İlk gördüğüm andan itibaren aklımdan çıkmayan ve beni derinden etkileyen çizimlerinden bir tanesi avuçlarının arasında ateş taşıyan telaşlı adam çizimidir. Ahir zamanda iman sahibi olmayı anlatan çizgisi. Öyle bir ateş ki iman ne bırakabilirsin ne tutabilirsin. (Bocurgat s. 120)

Mehmet Ali & Akşamsefası

HASAN AYCIN

Murat Ayar: (Haksöz Dergisi)

Hasan Aycın'ı ilk kez bir bant tiyatrosunun kapağında yer alan bir çalışması ile tanıdım. Zamane gençleri pek bilmez ama bant tiyatroları bir döneme damgasını vurmuştu. Güney Afrika'da ırkçı Apartheid rejimine karşı mücadele ederken şehit edilen İmam Abdullah Harun'u anlatan "İmamın Öldürülüşü" isimli bant tiyatrosu… Siyahi bir kişinin yüzünü kapatan o işgalci ırkçı beyaz elin çirkinliğini gösteren o çizim hala da güncelliğini koruyor.

Hasan Aycın suya sabuna dokunmayan tatlı su İslamcılığına inat çizgileri ile en zor zamanlarda bile zulmü teşhir edip adalet, hak mücadelesinde tarafını belli etmekte çekinmedi. 28 Şubat karanlığına karşı mücadele eden başörtülü bir kızın kararlı yürüyüşünü Aycın'ın çizgileri ile de ölümsüzleşti. İnsan, hayat, toplum, kitap ve kalem hakkında ki görüşlerini çizgileri ile bizimle paylaşan Aycın'ın bizim açımızdan da özel bir yeri vardır. Haksöz Dergisi'ni de yayınlayan Ekin Yayınları'nın remzi Aycın tarafından çizilmiştir.

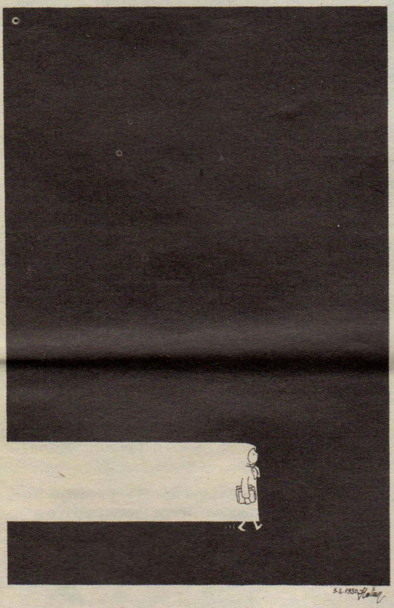

Murat Ayar'ın unutamadığı çizgi

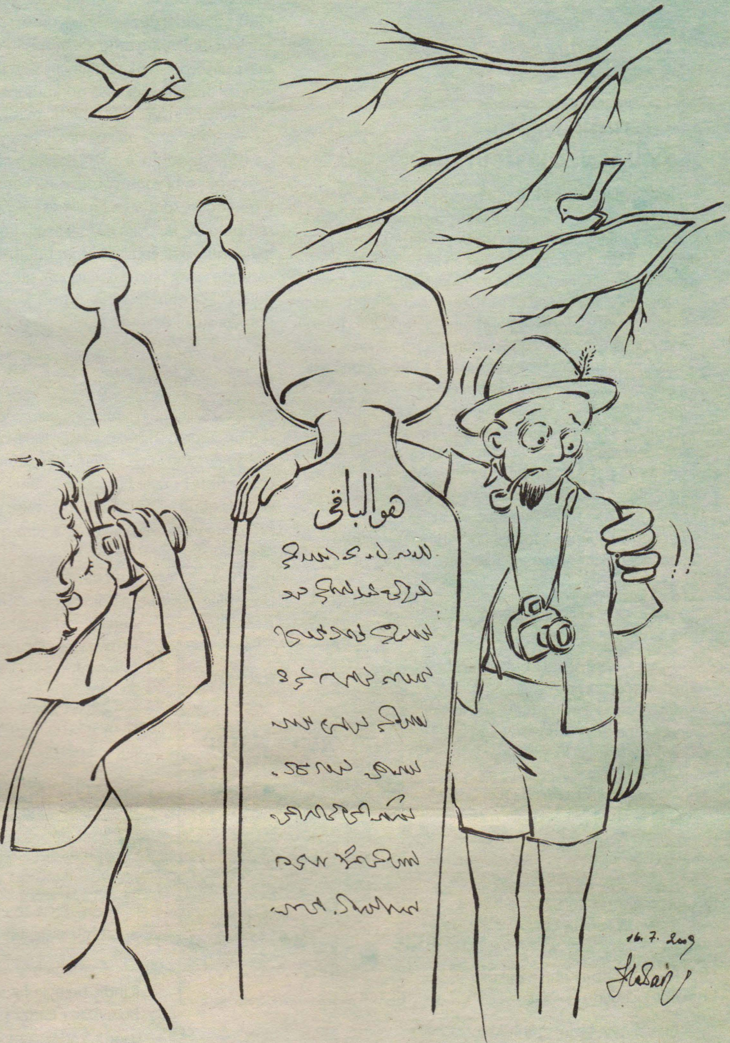

Erol Erdoğan:

Hasan Aycın ağabeyle liseli bir genç iken tanıştım. Sonrasında olabildiğince izini sürdüm. İstanbul'da bulamadığım zamanlar Aslıhantepecik'e düşürdüm yolumu. Hasan Ağabey şairdir, ozandır; onun türküsü ve şiiri çizgidir. Sohbetinden bulunduğunuz zaman anlarsınız ki Hasan Aycın bir yönüyle de filozoftur. Çocuklara yönelik yazdığı eserlerden sonra anladım ki, Hasan Aycın Ağabeyi güçlü, üretken, mütebessim yapan şey onun çocuk dünyasına olan ilgisi ve vukufiyetidir. Çizgilerinin çoğunda zaten bir çocuk dolaşıp durur. Bazen muzip, bazen hüzünlü, bazen kafa tutan bir çocuk.

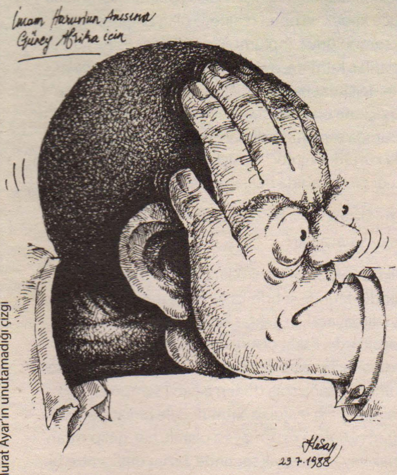

Murat Ayar'ın unutamadığı çizgi

Ziya Gündüz (Vuslat Dergisi)

Hasan Aycın, çizgilerini çok önemsiyorum. Çünkü onun çizimlerinde, ben kendi duygu ve düşüncelerimi buluyorum. O, bizim düşüncelerimizi, duygularımızı, çizimiyle dile getiriyor. Allah onun kalemine güç kuvvet versin. Bulunduğumuz toplumun, onun çizimlerine daima ihtiyacı vardır.

Hasan Aycın, bulunduğu topluma çizimleri ile bir istikameti bir bilinci işaret ediyor. Onun çizgilerinin her biri ayrı bir işaret, her biri ayrı bir tefekkürdür Çizimlerinin arasında hepsi benim üzerimde etki bırakmıştır.

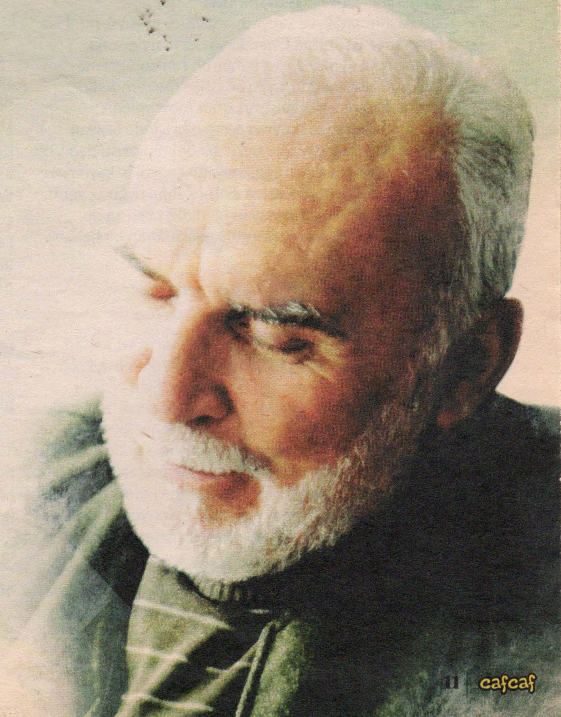

Mehmet Ali & Akşamsefası

RANZAVİ

M. Nezihi PESEN

ASHAB-I KEHF UYKUSU: 300 YILI AŞAN MUCİZE UYKU

Ranzavilik'in ne olduğunu hakkıyla bilmeyenler için muhtelif mahfillerde, sıkıcı ve bıktırıcı olmayacak şekilde, çeşitli beyanlarda bulunuyoruz. Büyüklerimizden nakiller yaparak, ranzaviliğin bu çağ için ehemmiyetini ortaya koymaya çalışıyoruz. Özellikle yolumuzun pirlerinin, ulularının Ashab-ı Kehf olduğunu belirtiyoruz. Allah'ın 300 küsur sene sağlarından sollarına döndürerek mağarada uyuttuğu bu güzel müminlerin hikayesi, içinde nice hikmetler barındırmaktadır. Sadece bu kıssa için bile ranzavi olmaya değer. Ashab-ı Kehf hakkında üstadımız Sezai Karakoç'un Kıyamet Aşısı kitabında yazdıklarını yeniden okuduğumda bir müslüman ranzavi olarak sevinçle Allah'a şükrettim. Bu sevincimi siz değerli okurlarla da paylaşmak için, o yazıdan bazı bölümleri buraya alıyorum. İnşallah sizler de bu çok 'bereketli, verimli uyku'dan nasiplenirsiniz. Bir bütün olarak yazıyı buraya alamıyorum fakat yazının akışına göre sorular sorarak genç okuyucularımın dikkatlerini dinç tutacağıma inanıyorum.

Soru: Ashab-ı Kehf neden uyutuldu?

Ashab-ı Kehf, içinde bulunduğu zamandan en az üç yüz yıl ilerdeydi; onun için, uyutulup kendi zamanlarına bekletildiler. Öyle şiddetli bir inançla inanmıştılar ki, zaman, onlara, ancak, üç yüz yıl sonra, o da, belki de dış çizgiler yönünden ulaşabilecekti. Demek ki, Ashab-ı Kehf vakasında, mucize, zaman üzerinde oluyordu. İnsanın, zamanı, kendisine yetişsin diye durup beklemesinin mucizeleşmiş sembolüdür Ashabı Kehf'in uykusu bir bakıma.

Soru: Ashab-ı Kehf'in uykusu nasıl bir uykuydu?

Bu uykuyu, bizim, günlük yorgunluktan doğma uykumuzla karşılaştırmamalı ve karıştırmamalı. Bu uykuyu, mutlaka bir uykuya benzetmek gerekirse bahar uykusuna benzetmek uygun düşer. Bahar, en canlandırıcı mevsim olduğu halde, neden, uyku en çok o mevsimdedir? içinde en çok zaman taşıyan, öbür mevsimlerin zamanını, kendi zamanının açılışı gibi içinde taşıyan mevsimdir de ondan. Bu uyku, bir ölüm uykusu değil, bir neşvünema, içinde en canlı hayatın çağıltıları kaynayan bir diriliş uykusudur. Evet, Ashab-ı Kehfin uykusu, yeni bir zamanın açılışını sağlayan bir diriliş uykusuydu. Sanki, ölü bir kentin üzerinde, sağlık fışkıran bir bahar uykusuydu Mağara.

Soru: Ashab-ı Kehf'in uykusu kenti nasıl değiştiriyordu?

O mağaradan geceleri sızan sıhhatli uyku, kentin uyuyanlarının uykusuna karışıyor ve derken o uykular insanı yavaş yavaş ve içten diriltiyordu. İlkin insanın düşü düzeliyordu. Nasıl ki ülküler, düşlere benzer ve bir bakıma bir düş cinsindendir. Nasıl ki, vahiy, ilk sıralar daha çok bir düş olarak gelmişti. Düşün, sağlamı, vahyin gölgesini taşır üzerinde. Aşhab-ı Kehf, gerçek bir mit gibi, bir düş gibi, bir ülkü gibi kentin üzerine ağmıştı. Geceleri o düş, şehre iniyor, şehri, yavaş yavaş arıtıyordu, taşlarını beyazlatıyordu, sularını aydınlatıyordu, şehrin kalbini diriltiyordu.

Soru: Ashab-ı Kehf'in uykusu daha daha neler neler eyliyordu?

Ashab-ı Kehfin uykusu, insanlığın şuur altına geçmiş, ruha ait bir zaman gibi insanı içten yeniliyordu. İlkin, tarihî şuuraltını düzene koyuyordu. Yorulmuş metafizik gücünü dinlendiriyordu. Bulanmış inanç seherini arı duru kılıyordu. Cet kalıntılarıyla, şeytanın koyduğu kundak ateşiyle bir kaosa dönmüş insan ruhunun alt tabakalarını yeni bir sabır hikmetiyle kozmosa çeviriyordu. Sonra bu kozmos, yavaş yavaş şuura ve gerçeğe çıkıyordu. Ashab-ı Kehfin uykusu zamanı bir heykeltraş gibi yontuyordu. Nasıl bahar gençliğin, yaz olgunluğun, sonbahar fanilik sezgisinin ve kış ölümün sembolüyse, bu uyku da, hakikatin gençliğinde ve baharında, biriken bir yağmur bulutu gibi, roma şehrinin üstünde ve ilk çağın başucunda, şimşek ve gökgürültüsü dolu, çokça güneş ışığı yansıtmış olarak duruyordu, doluyordu, birikiyordu.

Soru: Ashab-ı Kehf insanı neyin sembolüdür ve neden beklemelidir?

Ashab-ı Kehf insanı, genç ülkü adamının sembolüdür. Genç ülkü adamı, haklı olarak, yüksek duygularından, heyecanlarından ötürü, öyle bir çağrının cezbesinde ve öyle bir düşün çağıltısındadır ki, tâyin edilmiş günü eliyle koymuş gibi bilse de bekleyemez. Ama çare yoktur, bekleyecektir. Kimi zaman zindanlarda bekleyecektir. Kimi zaman şehit olarak, toprağın rüyasında ve toplumun masalında, destanlarda. Destanların gücü işte buradan gelir. Destanlarda, ilerde gerçekleşecek toplum düşü için can vermiş ve o düşü özlemle bekleyen genç kahramanlar yükselir.

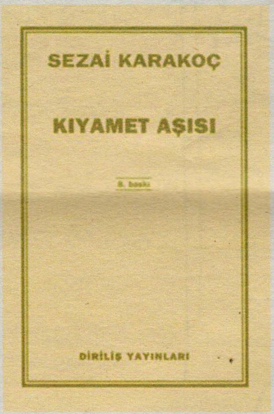

Soru: Hira'nın, Sevr'in Yedi Uyuyanlar'ın mağarasıyla nasıl bir ilgisi vardır?

Peygamberliğin başlangıcında bir mağara (Hira), Hicret yolunun üzerinde bir başka mağara (Sevr) bulunuşu da, Ashab-ı Kehf tecrübesinden bir iz, bir benek taşır.

Soru: Bu mağaralar, bu uykular ve bu Kıtmir ne içindir?

Bu mağaralar aydınlığa çıkmak içindir, bu uykular uyanmak içindir. Bu uykular, kader saatinin gelişi içindir, kader saatinin çalmasını beklemedir. Köpek de, Kıtmir de, bu uykunun zarı, onu dıştan ayıran, onu koruyan, bekleyen sadakattir. Onun haberi, onun varlığını hatırlatan muştu sesidir. Toplumun derin katlarında adetâ bir kader şartı halinde kendiliğinden gelişen çıkış yolunun kıyısındaki koruyucu kabuk ve onun realiteye olan bağıntısının işareti, sembolüdür. Toplumun iç gelişme sesine kulağı alışık olanlar, Kıtmirin, o sadık bekçinin sesini duyarlar ve sevinirler. Kent hangi ihtilâl, devrim, sarsılış, yıkıntı, çürüyüş içinde olursa olsun, hangi umutsuzluğa ve karamsarlığa saplanırsa saplansın, yukarısındaki dağın ucunda kurtarıcı, diriltici bir uyku, en kuvvetli bir uyanışa döneceği günü sabırla beklemektedir.

Soru: Uyanıp kısa bir süre kente inen ülkü gençleri bize neler katacaklar?

Belki, o kahramanlar, o ülkü gençleri, bir gün döndüklerinde şehrimizi ve paralarımızdaki resmi yadırgayacaklar, tekrar kaçıp mağaralarına kapanacaklardır. Fakat olsun, değil mi ki, onları, hayal meyal de olsa, bir kere daha görmüş olacağız, içimizde hiç uyumadan sağa sola dönen o canlı semboler, mağaraları, esrarlı uykuları, kıtmirleriyle birlikte, ebedi bir ülkü gençliğinin özü, mayası olarak, her, gelip çatan var olmak veya olmamak saatinde, bizim dirilişimize bir ışık tutacaklar. Bir meşale.

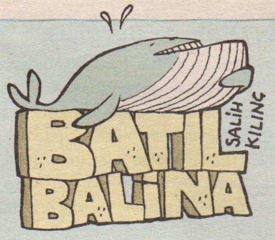

Siz benim gibi yapmayın

Vakti zamanında bir romanımsı yazmıştım. Her gün iki üç sayfa kadar yazıp altı ayda tamamlamıştım. Dosyamı kargoyla bir yarışmaya göndermiş, derece elde edemeyince "galiba postam ellerine ulaşmadı" diye kendimi teselliye çalışmıştım. O dosya edebi olarak gerçekten iyiydi, ancak teknik olarak roman formatında değildi. Epey de savruktu. Ama samimiydi, kaptırıp gittiğim yerlerde gerçekten iyi paragraflar vardı. Tek okuyucusu -daha önce de söylediğim gibi- Ahmet Kekeç oldu. O sayfaların bir çıktısını alıp ciltlettirmiş, Rasim Özdenören'e de götürmüştüm. Sonra sorduğumda, kaybettiğini söylemişti. O zaman ona kızmıştım. Ben o kadar özenerek yazmıştım, o göz atmamıştı bile. Şimdi düşünüce adama hak veriyorum. Pek tanımadığınız birisi size yüzlerce sayfa bir şeyler veriyor, bunu oku diyor. Bir sürü işiniz arasında niye okuyasınız ki. Okunacak bir sürü şey de varken. Pek çok kitap, yazı okunmayı bekliyorken.

Aslında beni yanlış yönlendiren Ahmet Abi olmuştu. O bana sıcak davranmış, her yazdığımı okumuş, benimle saatlerce süren sohbetler yapmıştı. Ben herkesi öyle sanmışım. Bendeki parıltıdan değil adamın yüce gönüllülüğünde'nmiş onlar. Sonra ben başka yazarlara, şairlere gittim. Genelde işleri vardı, hemen çıkmaları gerekiyordu, başka diyeceğim bir şey yoksa bir dostları gelecekti, şimdi ona zaman ayırması gerekiyordu filan.

Ben zaten insan ilişkilerinde pek dikiş tutturamadım. Bir vakitler görüştüğüm insanlarla bir türlü devam ettiremedim ilişiğimi. Aslında ben de istiyorum bir defa gördüğüm, tanıştığım bir kişiyle o tanışıklığın üzerine koyup oradan yürümeyi. Birçok insan bunu çok iyi yapıyor. Ben her seferinde insanlarla yeniden tanışıyorum. İlişki ağlarını iyi kuran insanlar bunu nasıl beceriyor acaba? Teknoloji midir bunun sırrı? Hayatımda hiç tweet atmadım, facebook hesabım da olmadı. Akıllı telefonum da yok. Parasından değil de, nasıl desem... Alsam kullanabilir miyim… Acaba bunlar yüzünden mi geri kalıyorum?

Diyelim ki bir kişiyle tanıştınız. Altı ay sonra onu başka bir ortamda gördünüz. Hemen yanına gidip, o tanışmaya referans mı vermeliyim? Kandillerde mesaj mı geçmeliyim? Ne yapayım, ha? Çalıştığı kurumlarda o insanları ziyaret mi etmeliyim? Bana ziyaretler hep; "gelecek sefer bir şey isteyeceğim, onun önünü yapmak için geldim" hissini veriyor. Yoo, bana gelen insanlar için böyle düşünmüyorum. Ben gittiğim zaman bu duyguya kapılıyorum. Birisini ziyarete gitmişsem (Ankara'da yaşadığım için genelde memur oluyor bu kişiler) hep kötü hissediyorum kendimi. Koridorlar, tanımadığım insanlar, tuhaf bir sistem. Ve anında bitiveren konu ("bir çay daha içelim mi" lafını duyunca mesajı alıp kalkarım genelde)… Konuşacak bir şey bulamıyorum. Çok iyi laf çeviren adamlara gıpta ediyorum. Nasıl buluyorlar böyle lafları yahu diyorum. Ben neden bu kadar başarısızım. Sonra günah keçimi suçluyorum tekrardan: Yatılı okul (Uzun yıllar leyli okudum).

Ben fıkra da anlatamıyorum. Hiç anekdot da dillendiremiyorum toplumda. "İnsanlar benim anlattığımı niye dinlesinler ki" diyorum. Zaten heyecanlanıyorum uzun bir şeyi anlatırken. O yüzden ortamların "arada bir espri patlatan sessiz adamı" oluyorum. Konuşamayınca şakaya vuruyorum yani.

Velhasıl durumum zor. Siz benim gibi olmayın. Sosyallik iyidir, kıymetini bilin.

Mehmet Ali & Akşamsefası

MARTAVAL

MİM KAF

*mart ayların en zalimidir şubata borcunu asla ödemez.

*martın yarısı kış yarısı kedi

martı kuşların en mübareğidir. nerden uçacağını bilir

kediler için mutlu ölüm haftası

martine eden kendine eder.

martıdan döner üzerine sosyolojik gerçekliklere giriş.

mart araftır mevsim şeridine sorsan bahardır. kazma küreğe sorsan tabut depikleyen imam. kimseye yaranamadın be mart.

mart ayların en sanatçısıdır: mArt

cumhuriyet son dakika: BU SENE KEDİLERİN ÇİFTLEŞME DÖNEMİ MART AYINA DENK GELDİ.

maria carey adını mart ayından alır. 10 mart doğumludur bacımız

mart ayında sadece olan olur." ali zahid demir

mart ismini türkler bulmuştur. orta asyadan gelirken karlı yollarda mart murt sesler çıkarmışlardır (o zamanlar açık ağızlı ayakkabılar olmadığı için bütün ayakkabılar "m" sesiyle konuşurdu). türklerin bu yürüyüşü baharın ilk ayına denk geldiği için mart murt seslerinden mülhem bu aya "mart" adı verilmiştir.

mart,erkek aylardandır. dişisi Martha ile Avrupa'da yaşardı tabiki. sonra Mart, Martha'yı terkedip daha sıcak bulduğu Anadolu'ya yerleşmiştir.

Mart ayı ile ilgili bütün atasözü vedeyimler olumsuzdur. bu haksızlığı ortadan kaldırmak bir insanlık borcudur. ben ilk ödeme olarak şöyle diyorum: mart cennet aylarından biridir. mübarekliğine yetişebilecek başka bir ay yoktur.

Mart kedisi efsanesi: Bu kedinin dünyanın her yerinde görülmesi bilim adamlarını şaşırtmaktadır. böyle bir türün ikinci bir örneği yoktur.

mart dayı diye bir adam vardı soğuk ve kırıcıydı, dayanılmazdı. bu yüzden ona mart ayı demeye başladılar

hem Mart ayı hem de okul var

mart mı martı mı? martıları sevelim güzel hayvanlardır

mart işte! ne bir nisan ne de bir şubat olamaz

mart, mevsimlerin doğum günüdür

dünyayı dünyaya getiren aydır mart

mart aval aval bakarken bahar gelir

karton Pierré

KÜÇÜK PRENS ENFLASYONU

Yazarların ölümünün 70. yıldönümü ikinci ölümleri gibidir. Zira unutulmak gibi bir şansa sahip olmayan bazı yazarlar, telif haklarının düşmesi sebebiyle bütün yayınevlerinin kullanımına açılırlar. Etlerinden, derilerinden, sütlerinden yararlanılan bu yazarların her kitabından otuz-kırk post çıkarmayı başarır yayınevlerimiz. Kitapçı rafları aynı kitapların kimi nitelikli kimi beş para etmez tercüme ve baskılarıyla aynı anda dolar. Okur "yayınevi" tercihi yapacak kadar konuya vakıf değilse aldığı kitabın almak istediği kitapla tek ortak noktasının kapağında yer alan yazar ve kitap ismi olduğunun farkına bile varamaz. Bu durumlarda iktisattaki "kötü para iyi parayı kovar" kuralı yayıncılık piyasasında da aynen geçerli olur ve kötü tercüme-kötü yayın; iyi tercüme-iyi yayını doğduğuna pişman ettirir.

B 612 İÇİN SERİ ÜRETİM TEKNİKLERİ

Mesela Dostoyevski'nin Suç ve Ceza'sının baskısından geçilmez ortalık. Ancak hangi tercümenin tam metin ve doğru tercüme olduğu sorusu hep havada kalır. Klasik olmanın böyle ağır bir bedeli vardır işte. Gerçekten okuduğundan asla tam olarak emin olamazsın.

2015'te ikinci ölümünü yaşayan yazarımız ise Antoine Jean-Baptiste Marie Roger de Saint-Exupéry idi. (Yazarımızın bütün isimleri birden meşhur olmamış maalesef ve neyse ki. Mesela Pierre Cartoon kulunuzun da tam ismini yayınlamaya kalksalar dergi için ayrıca başka bir içerik aramaya gerek duymayacaklardı. Ama çok çalışkan olan ekimizin ürünlerine yer verebilmek amacıyla sadece iki ismimle yetinmek zorunda kaldım.)

Küçük Prens ise yazarından daha büyük bir şöhrete ulaşan bir kitap elbette. Nitekim Antoine de Saint-Exupéry'nin daha pek çok kitabı olsa da patlama B 612 namlı astroidinden gelen Küçük Prens'e nasip oldu.

Söz bu noktaya gelince bir durumu alenen açıklama zarureti hissediyorum. Fransız kökenli bir Müslüman olan kulunuzun bu furya ile hiç alakası olmadığını peşinen ifade etmek isterim. Gerçi şu da bir gerçek. Hiçbir yayınevi bana kendisini reddetme fırsatı vermedi. Reddetme kararı almam da böylece kursağımda kalmış oldu. Onlar için tumturaklı bir esbabı red risalesi hazırlamıştım halbuki.

Mesela diyecektim ki "Exupery'i severim, Küçük Prens'e karşı da özel bir muhabbetim vardır. Yine de Küçük Prens patlamasına Fransız kalmayı tercih ediyorum. Yangına benzin dökmenin bir âlemi yok değil mi?"

TERCÜME EVİNDEKİ DİKTATÖR SORUNSALI

Küçük Prens'in tercümesi her zaman için bir problemdir. Yakın siyasi tarihin nasırlı alanlarına ayak basan bir paragrafı olması kitabın kalan sayfalarını gölgede bırakacak denli mesele edinilmiştir. Ben şahsen Bonapartist olsan Napolyon aleyhinde söylenenleri bu kadar mesele etmezdim kendime. Zaten Napolyon'u koruma kanunu da yok. (Napolyon'un neyi eksik? George Washington'un ne kabahati var da namını koruyan bir kanunu kimse düşünmemiş? Neyse bu tarz mevzulara Fransız kaldığım için pek de aklım ermiyor.)

Tercümelerin haddi hesabı yok. Üç örnekle yetineyim kendi hesabıma. Işık Ergüden, "bir Türk diktatör" Ahmet Muhip Dıranas "büyük bir önder" Selim İleri "dediği dedik, sınırsız yetkili bir Türk başkanı" demiş. (Selim İleri'nin başkanlık sistemi taraftarı olduğunu bilmiyordum.) Daha bunun tüm yetkileri eline alan bir Türk yönetici, otoriter bir Türk lideri, bir Türk devlet adamı, buyurgan bir Türk yönetici, baskıcı bir Türk önderi gibi versiyonları da olduğunu görmezden gelmiş değilim. Maksat tercüme yapmak ama rivayet yelpazesi gayet geniş anlayacağınız.

Ya Pierre Cartoon, Karton Piyer, Piyer Kartoon ve benzeri imlalar topluluğu ile anılan bendeniz ne diyor bu meseleye? Valla benim Fransızcama güvenmeyebilirsiniz. Ancak bizim köyde dictateur deyince herkesin aklına diktatör gelir maalesef. Fransızcaya Fransız kalmak istiyorsanız o da sizin tercihinizdir elbette… (Cümlenin Fransızcası: Les grandes personnes sont comme ça. Heureusement pour la réputation de l'astéroïde B 612 un dictateur turc imposa à son peuple, sous peine de mort, de s'habiller à l'européenne.)

FURYAYA GEÇ KALANLARA MÜJDE

Küçük Prens enflasyonu ekim ve kasım aylarında bir kez daha tavan yapacak aziz okurlarım. Zira sinemalarımız Küçük Prens uyarlaması uzun metrajlı bir animasyon Küçük Prens filmi ile müşerref olacak. Yani hâlâ Küçük Prens yayınlayamamış birkaç yayınevi kalmışsa o furyayı kaçırmama şansına sahipler.

Yine de patlama sizi korkutmasın sevgili okurlarım. Bir yolunu bulun siz de yolunuzun Küçük Prens'in yolu ile kesişmesini sağlayın.

Olmazsa Küçük Prens ile Machiavelli'nin Prens'inin sentezini yaparsınız. Metinlerarasılıkta yepyeni bir çığır açmış olursunuz.

Pişman olmayacaksınız vesselam.

Benden söylemesi…

PIERRE KARTOON

Mehmet Ali & Akşamsefası

şen hikaye

kaan burak şen

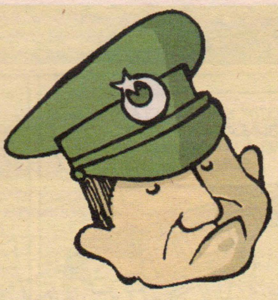

Sonra Başımıza Bi İş Gelmesin Paşam

Postalımı, yeşil pijamalarımı, bakıp bakıp hüzünlenmem için özenle seçtiğim birtakım mutlu gün fotoğraflarını dolaba yerleştirdim ve koğuştaki yatağıma sereserepe uzandım. Odaya mahkeme duvarı suratlı bir adam girdi. Aynı anda herkes ayaklanıp, hazırol vaziyetini alınca, ensemde hoş bir rüzgâr esti. Yattığım yerden, "Abi, içeri bir daha girsene, güzel oluyor." dedim. Koğuşu bir bakışıyla boşalttı. Yanıma gerilim vere vere, rap rap yaklaştı. Başımın hizasına geldi, doğrulup suratına bakarak, "Komutanım, buranın wireless şifresi neydi?" dedim. Derin bir nefes aldı. "bigsoldier4321" dedi ve çıktı.

Ertesi sabah, yerimi yadırgadığımdan ve bir erin pencereyi açık unutmasından dolayı erken kalkmak zorunda kaldım. Ama iyi oldu, içimi buz gibi bir havayla doldurdum. Kendimi gere gere duşun yolunu tuttum. Buranın ayazı adamı hasta eder diye kafama havluyu sarıp, yemekhaneye indim. Koskoca tabur yine dün olduğu gibi birden ayağa kalktı ve suratıma şaşkın şaşkın bakmaya başladı. Elimde tabldot, yerime doğru giderken durdum ve hepsine dönüp "Ne? Ne bakıyorsunuz?" dedim. Hepsi tek bir ağızla, "Sağol" dedi. Rütbeli bir elemanın yanına oturdum. Dedim ki "Siz ne iş yaparsınız burada akşama kadar bi sürü herif?» bunu sormak zorundaydım, çoluğu çocuğu bırakıp boşuna gelmedik herhalde kaç kilometrelik yolu. Boğazını temizleyip, tüm ciddiyetiyle sorumu yanıtladı. Fakat tatmin olmuş değildim. He deyip yememe baktım.

Günleri, haftaları devirdikçe, ben mevcut ataletimi daha fazla yaydıkça, saygınlığım katlanıyordu. Üzerimde İlber Ortaylı'nın yükü vardı sanki, konuşmalarım iyice ağırlaşmıştı, cümle kurmaya tenezzül etmiyordum artık. Neticede bir müddet sonra kendimi geliştirdim ve komutan oldum. Genel böyle sıfatı yok, komutan işte.

Birgün bölük komutanını karşıma aldım ve ses tonuma taze kavrulmuş bir devlet ciddiyeti vererek, «Bu böyle gitmez İhsan. Ayarlada altışarlı baklavasıra bir halısaha maçı yapalım." dedim. Sağolsun ayarladı. Askeri helikopterlerle alana doluştular. Defansa 66. Mekanize Piyade Tugayından Binbaşı Kazım Çağırmaz, Albay Fuat Çenci, ortaya 9. Taktik Piyade Tümeninden bir kaç kişiyi koydum. Forvete de kendim geçtim. Defalarca gol şansı bulduk fakat kalecileri sağlamdı. Rakip takım Generalin takımıydı. Adamlar daha bir şevkle mücadele ediyorlardı, adeta yüreklerini ortaya koymuşlardı. Bu yoğun tempoya daha fazla dayanamayarak nefeslenmek için sahanın kenarındaki tel örgülere tutundum. Eğilir vaziyette Generale "İtiraf et ama defansın gerisine çok iyi sarkıyorum. Değil mi?" dedim. Kafasını yana çevirerek çaktırmadan güldü. Maçtan sonra rütbelilerle bizim odaya geçtik, nöbetçi çavuşu kola-çekirdek almaya yolladık, sabaha kadar sohbet muhabbet gırla, içerisi kör duman oldu. Allah muhafaza bir özel hal durumu falan ilan edilse tüm ordu komutanları bizim odada, pestilimizi çıkarırlar. Sabaha karşı her kuvvetin komutanı helikopterlerine binip dönmeye başladı. General de gidecekti. "Hocam, siz yatıya kalın. Temiz pijama var." dedim. Kıramayıp, kaldı.

Birkaç gün sonra General, radikal bir kararla bizim bölüğe yerleşti. İlk geldiğinde çok mutluydu, sürekli gülüp eğleniyor, bölüğün kırlarında papatya topluyor, elişi kâğıtlarından ayıcıklar yapıyordu. Fakat geçen gün odasına gittiğimde durgundu, atraksiyon olsun diye, "Generalim, lise zamanlarında Alanya'da Finlandiyalı bir kızdan hoşlanmıştım. Orayı zapt edemez miyiz. En azından geçici bir süreliğine muhasara altında tutsak. Olmaz mı? Otura otura iyice hamladık." dedim ama ağzını bıçak açmadı. Kafasını yere eğmiş, öylece kukumav kuşu gibi dertli dertli düşünüyordu. Omzundan tutup, «Hadi suratına bir su çal, açılırsın» dedim. Mazlum mazlum giderken arkasından, "Yetkiyi alıyorum ha bi kaç saatliğine, bi şey deniycem." dedim. "N'aparsan yap" dedi. Rütbelerini söküp elime tutuşturdu. Derhal talim alanına konuşlandım ve tüm ordunun toplanması talimatını verdim. Kürsüde nesilleri delen bir konuşma yaptım. Generalin doğum günü için para toplamamız gerekiyordu. Herkes gönlünden kopanı verdi. Fakat yine de yeterli miktarı yakalayamamıştım. Teçhizat deposundan, dura dura paslanmış, Rh-202 Mk 20 Çift namlulu ağır makinalı 2 x 20 mm 300'ü alıp, çarşıda okuttum. Fatura ödeme merkezinden, ordunun elektriğini, suyunu yatırdım. Kuruyemişçiden karışık çerez, bisküvi, Bim'den de içecekleri aldım. Elimde poşetlerle apar topar tabura intikal ettim. Odamda dikkat kesilerek, "Asker Kaçağı Ünlüler" i arşivden taradım. Kafamda arabesk fantezi müziğinin kralları vardı. Fakat ya ölmüşler ya da askerlik vazifelerini tamamlamışlardı. Buna karşın çoğu popçu halen kaçaktı. Mecburen Sinan Akçıl ve Fettah Can'ı getirmeleri için inzibata haber verdim. Tam bu sırada içeriye nöbetçi er Hasan daldı. Damağımı başparmağımla kaldırıp,

«Höst ulan höst, ödümü patlattın."

«Kumandanım, yenge arıyor. Bağlıyım mı?»

«Sıfff aklımdan çıkmış onlar ya, bağla bağla"

telefonu açtım, e merak etmişler haliyle. İşleri halledip, döneceğimi söyleyerek, gönüllerini aldım.

Tüm hazırlıkları tamamlayınca Generalin odasına heyecanla girdim. "Hocam Yüksek Askeri Şura Toplantısı var. Acilen katılmanız gerekiyor." dedim. Çoraplarını giyip gömleğini sırtına geçirerek, odadan apar topar çıktı. Salona girdiğinde ışıklar kapalıydı. Aniden açtılar ve hep bir ağızdan "ah bu hayat çekilmez/ sen olmasan paşam / ah bu çile çekilmez" şarkısını söylemeye başladılar. General, gözyaşlarına hâkim olamadı ve koşarak salonu terk etti. Odasına girdiğimde yatağına yüzükoyun kapanmış ağlıyordu. Gözlerini üzerime dikip, salya sümük "O, sensin değil mi? Yıllar sonra orduya gelip neşe ve huzur vermekle müjdelenen "Ulu Paşa" sensin değil mi? Bunu ilk geldiğin günden beri herkes biliyordu zaten. Böhühühüğğ" dedi. Sırtını sıvazlayıp, ayıp olmasın diye "Evet benim tabii ki. Hadi. Şimdi bak herkes aşağıda seni bekliyor. Yüzünü yıka da gel." dedim.

O gün sabaha kadar vur patlasın çal oynasın eğlendiler, şarkılar, türküler söylediler. Ordunun buna ihtiyacı vardı, ufacık bir yalana. Beni yıllardan beri ağızdan ağza yayılmış, askeriyenin içinde bir sır gibi saklanan ve batıl inançlarında önemli bir yere sahip bir hikâyenin başkahramanı yapmışlardı. Ben de onların heveslerini kırmadım. Sabah teskeremin hazırlanması emrini çıkarttım. Sessizce ordunun kapısını çekip, eve döndüm.

Darbımesel

Murat Arslan

@uskudarsiir
#iştebunlarhepşiir
ÜSKÜDAR ULUSLARARASI ŞİİR FESTİVALİ
ŞİİR VAR GELSENE
04-11 NİSAN 2015
ÜSKÜDAR BELEDİYESİ
www.uskudar.bel.tr
HİLMİ TÜRKMEN

TÜRKİYE İMAM HATİP LİSELERİ KARİKATÜR YARIŞMASI 2015
cafcaf
Tüm İmam Hatipliler ile sahih bir çizgi için Bismillah!
Cafcaf Mizah Dergisi & Mizah Derneği işbirliği ile çizerliğe adım atmak için
Son Başvuru Tarihi: 12 Nisan 2015
mizah derneği
ERZURUM

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yurt Dışına Çıkmak

Kimileri için yabancı bir şehir, akrabalardır, kimilerine maçtır, kimileri için alışveriş, kimilerine iş, kimilerine okul, kimilerine ekoldür. Bana göre o şehrin sokaklarını ve meydanlarını sanki bundan sonra orada yaşayacakmışım gibi öğrenmektir. Bugün beni Barselona'nın, Roma'nın, Brugge'ün herhangi bir yerine cep telefonsuz bırak kaybolmam. Ha bi de sinematografik olarak gittiğim şehirleri tarar, sinema gözüyle de gezmeyi ihmal etmem, bir sinemanyak olarak. Roma'yı bi Audrey Hepburn'ün İngiltere Prensesini gezdiren gazetecinin rotasından (Roma Tatili Filmi 1953); ne bileyim Brugge'ü Colin Farell'in kaygılı ve boş gözleriyle, "Bruges de neresi oolm!" diyerek gezmek gibi (İn Bruges 2008). Yani bi turist olarak İstanbul'a gelseydim, ilk işim Kapalıçarşı'nın çatısındaki kubbeler arasında arkamda Sultan Ahmet manzarası koşmak olurdu.

İnternette Yabancı Sitelerde gördüğüm tespitlere çok gülüyorum:

Kainatta robot istilasına uğramış tek gezegen Mars'tır.

İki parmağımızı birbirine dokundurduğumuzda hangisini hissederiz?

80'lerde ve 90'larda amatör olarak o kadar az kamera olmasına rağmen görülen bir sürü UFO görüntüsü olması… Bugünlerde ise hemen hemen her yerde ve herkeste kamera olmasına rağmen hiçbir uzaylı ve UFO görüntüsüne rastlanmaması…

Dergimizde çalışan, ya da emeği geçmiş olan Kara Mizah'tan Yusuf'un, Faruk'un, Yasir'in, Ahmet Abi'nin, Derya'nın da olduğu bir videoda UFO görüntüsü olduğunu biliyor muydunuz? Üstelik belki de 2000'lerin nadir UFO görüntülerinden biri. Youtube'da "Mecidiyeköy UFO" yazınca çıkıyor…

Özel Hastane

Bir Özel Hastane açılışı öncesinde tüm hastaneyi geziyoruz.

"Özel hastaneler kendi aranızda özel bi protokol mü imzaladınız?" diye sordum hastanenin müdürüne, ironik ironik...

"Hangi konuda?" dedi.

"Şimdiden her odaya empresyonist bir tablonun replikasını ya da fotoğrafını koymuşsunuz" dedim.

anlamadı.

Nasrettin Hoca

Yusuf Kot'un sevmediği ünlü Türk Mizahçısı. Çok ukela, yalancı, içten pazarlıklı falan diye sevmiyor diye hatırlıyorum. Bir takım tespitlerinden dolayı bense seviyorum üstadı. Örneğin Stephen Hawking'in dediği gibi uzay buradan her yöne doğru sonsuz ise, Nasrettin Hoca'nın bastonunu vurduğu yer için "evrenin merkezi" olarak belirtmesine hayran olmamak içten bile değil.

Stephen Hawking

Kendisi Agnostik bir bilim adamı. "Tanrı varsa da bunu ispatlayamayız" dediğinden dolayı Samanyolu TV ve bir kısım medya "Şehadet Getirdi"ye kadar getirmişti ve söndürmüştü kelamı. Son biyografisinde enteresan gıcır bir hadise yaşanıyor. Adamın zilyon tane konferansını dinleyen ve kitaplarının editörlüğünü yapan eşi, ondan boşanıp bir rahiple evleniyor. Çok acayip…

DT. CİHANGİR BAYBURTLUOĞLU
facebook.com/kilavuzkarga

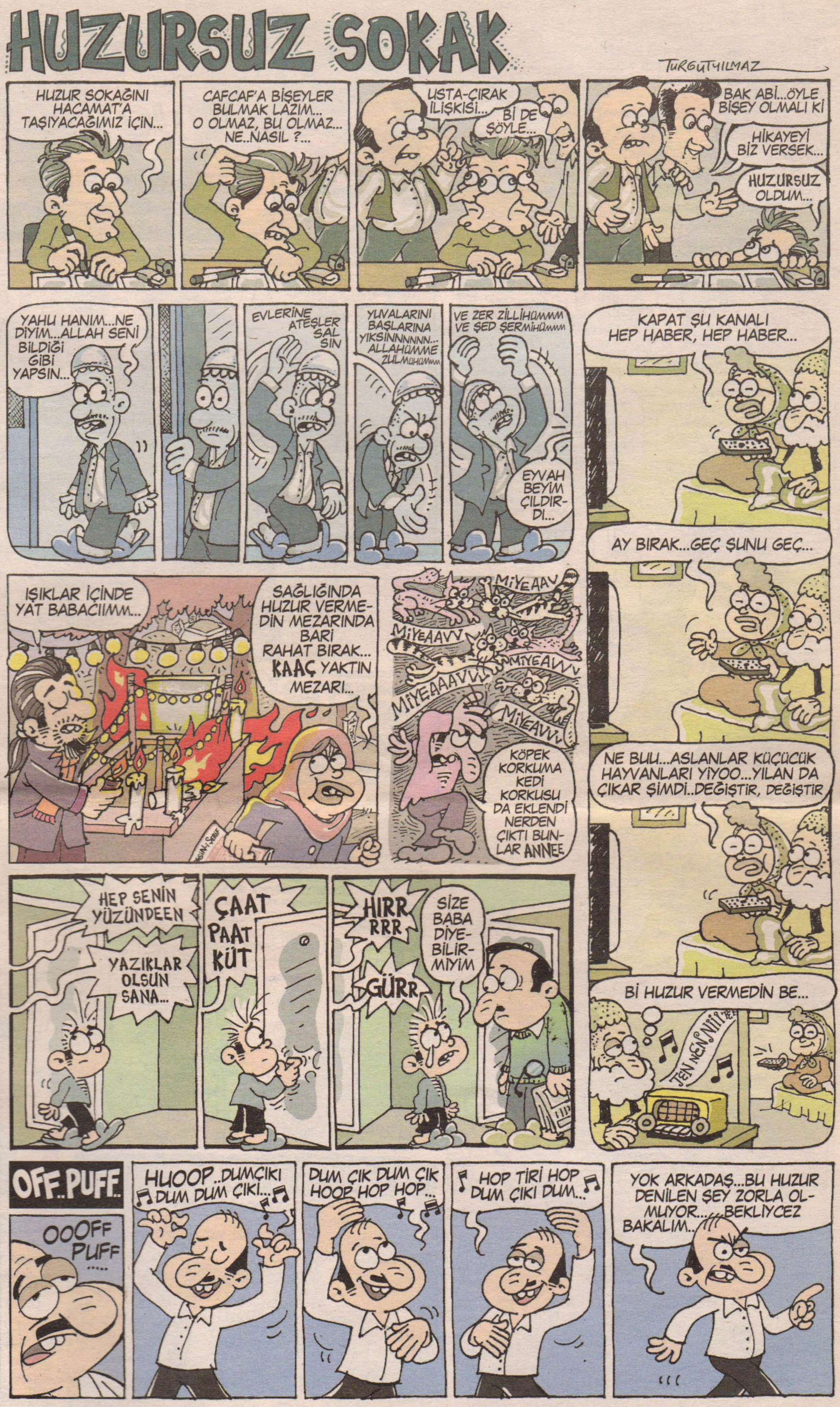

cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi
Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl: 8 **Sayı:** 67 / Mart 2015/67

Yeryüzü Doğal Sağlık Gıda Eğitim Kimya ve Yayıncılık İth. İhr. San. Tic. Ltd. Şti. adına

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Faruk Günindi

Yayın Danışmanı
Asım Gültekin

Çizi İşleri Müdürü
Yusuf Kot

Grafik Tasarım
Billur Tirgil

Hukuk Danışmanı
Av. Şamil Arslan
Av. Cihad Gökdemir

Adres
Akşemsettin Mah.
Balipaşa Cad. No: 17A
Fatih - İstanbul

Telefon
(0212) 533 2858

Baskı
İhlas Gazetecilik A.Ş.

Dağıtım
Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri, ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Abonelik
Yıllık **50** TL / Kurumlara **60** TL / Yurtdışı **40** Euro

Kuveyt Türk – Katılım Bankası A. Ş.
Altunizade Şubesi (54)
Hesap No: 8913910-2
IBAN: TR66 0020 5000 0089 1391 0000 02
Alıcı: Yeryüzü Doğal Sağlık Ltd. Şti.

www.cafcafdergisi.com | iletisim@cafcafdergisi.com | facebook.com/cafcafdergisi | twitter.com/cafcafdergisi | formspring.me/cafcaf

Mehmet Ali & Akşamsefası

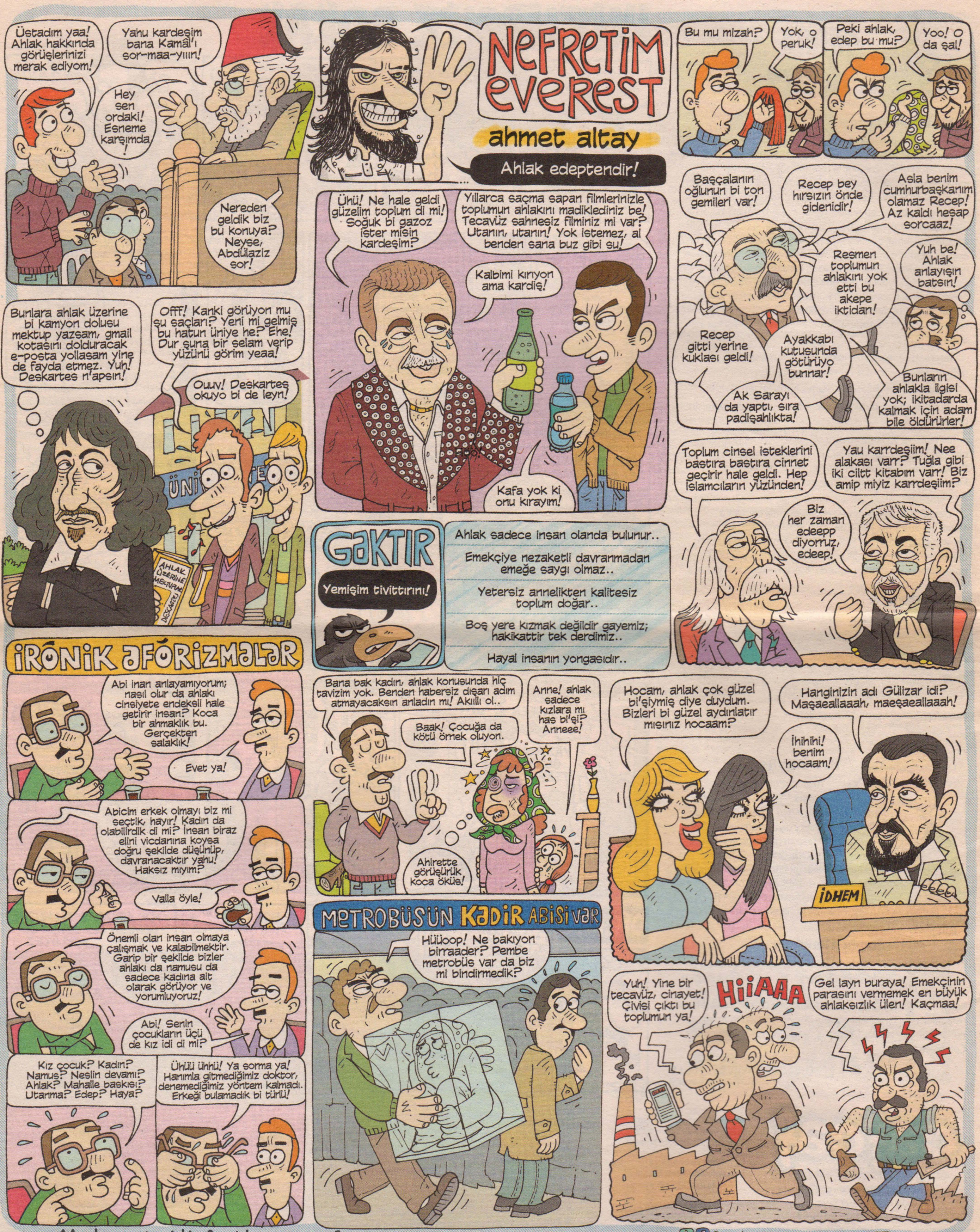

Mehmet Ali & Akşamsefası